

แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี)
ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารนิพนธ์
ของ
จันทร์จิรา วงษ์บุญงาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

ตุลาคม 2549

แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี)
ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารนิพนธ์
ของ
จันทร์จิรา วงษ์บุญงาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

ตุลาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี)
ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ
ของ
จันทร์จิรา วงษ์บุญงาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
ตุลาคม 2549

จันทร์จิรา วงษ์บุญงาม. (2549). แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี(ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านปัจจัยทางสังคม จำแนกตามเพศ สาขาวิชา อาชีพของผู้ปกครองและสถาบันการศึกษาเดิม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 รวมทั้งหมด 323 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นมาตรประเมินค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.937 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที(t-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากและรายด้านเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ ด้านปัจจัยทางสังคม ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัวและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตพบว่าแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะกลุ่มนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันเท่านั้น ส่วนแรงจูงใจแยกรายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านลักษณะของสถาบันเฉพาะกลุ่มนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเฉพาะกลุ่มนิสิตที่มาจากสถาบันการศึกษาต่างกัน ส่วนที่เหลือไม่พบความแตกต่าง

Motivation of Students in Studying the 2-year Bachelor's Degree Program
at the Department of Business Administration, Faculty of Social Sciences,
Srinakharinwirot University

AN ABSTRACT
BY
CHANCHIRA WONGBOONNGAM

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University
October 2006

Chanchira Wongboonngam. (2006). *Motivation of Students in Studying the 2-year Bachelor's Degree Program at the Department of Business Administration, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University*, Master Project, M.Ed. (Business Education) Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof. Dr. Boonchird Pinyoanuntapong.

The purpose of this research was to study and compare the motivation of students in studying the 2-year Bachelor's Degree Program at the Department of Business Administration, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University, in the areas of personal reasons, institutional characteristics, related persons, and social factors, classified by genders, majors of study, parents' occupations, and previous institutes.

The samples used in study were 323 third year students of the 2-year Bachelor's degree program at the Department of Business Administration, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University, in 1st semester of 2006. Tool used for data collection was five-rating scale with reliability of 0.953. The data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, and Scheffe's pair-test.

The findings of research were as follows.

The general motivation of students in studying the 2-year Bachelor's Degree Program was at the high level. Their motivation was also at the high level in the individual areas of social factors, institutional characteristics, personal reasons, and related persons respectively.

Comparing the motivation of students in studying the 2-year Bachelor's Degree Program, it was found that the general motivation of students in studying the 2-year Bachelor's Degree Program with different parents' occupations was different with statistical significance at the level of 0.5. When considering the individual areas, the motivation of students with different parents' occupations in the area of institutional characteristics and with different previous institutes in the area of personal reasons was different with statistical significance at the level of 0.5. The rest was found no difference.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความสามารถอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษาแนะนำ การทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอนจนเสร็จสมบูรณ์ รวมทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำวิจัย และรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยพัฒนาการทำงานให้เป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น และท่านยังเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์ และงานด้านวิชาการอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งถึงความกรุณาดังกล่าว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ฉบับนี้ และได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ รองศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทา ผู้รักษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ และอาจารย์จูงใจ แสงพันธ์ ที่กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำพร้อมทั้งข้อคิดที่เป็นประโยชน์และเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณภาควิชาบริหารธุรกิจ ที่ให้การสนับสนุนทุนวิจัยเพื่อทำสารนิพนธ์

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่วิจัยในการศึกษา หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนประสบการณ์อันมีคุณค่าแก่ผู้วิจัย ด้วยความเมตตากรุณาตลอดมา

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เจ้าหน้าที่คณะสังคมศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกตลอดเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลและทำงานวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งขอขอบใจนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ชั้นปีที่3 และชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และนิสิตโครงการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

ท้ายที่สุดของความสำเร็จในครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ที่ให้ชีวิตและสติปัญญาในการทำสารนิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ คุณค่าที่เกิดขึ้นจากการศึกษาครั้งนี้ ขอมอบแด่คุณพ่อคุณแม่ ตลอดจนสมาชิกในครอบครัวทุกคน และ รศ.ดร.ปิติเขต -ผศ.ดร.นนทา ผู้รักษา และคุณภิราข รัตนันท์ เพื่อนๆ ที่ให้การสนับสนุนให้ความช่วยเหลือให้ความหวังใยตลอดจนให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย

จันทร์จิรา วงษ์บุญงาม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
สมมติฐานของการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความหมายของแรงจูงใจ.....	7
ประเภทของแรงจูงใจ.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	13
สิ่งสำคัญที่เกี่ยวกับการจูงใจ.....	16
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ.....	17
แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	19
การเลือกและการเตรียมตัวเพื่องานอาชีพ.....	20
ประวัติความเป็นมาของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	23
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ปรับปรุง พ.ศ.2545) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
ประชากรเป้าหมาย.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	36
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	38
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	62
ความมุ่งหมาย ความสำคัญ.....	62
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
อภิปรายผล.....	67
ข้อเสนอแนะ.....	72
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก.....	80
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	101

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนิสิต.....	35
2 จำนวนและร้อยละของประชากรเป้าหมาย จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา อาชีพของ ผู้ปกครองและสถาบันการศึกษาเดิม.....	46
3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงูใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของ นิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) โดยรวมและรายด้าน.....	47
4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงูใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของ นิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ด้านเหตุผลส่วนตัว.....	48
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงูใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของ นิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ด้านลักษณะของสถาบัน.....	49
6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงูใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของ นิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....	50
7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงูใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของ นิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ด้านปัจจัยทางสังคม.....	51
8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงูใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของ นิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำแนกตามเพศ.....	52
9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงูใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของ นิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำแนกตามสาขาวิชา.....	53
10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงูใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของ นิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำแนกตามสถาบันการศึกษาเดิม.....	54
11 เปรียบเทียบแรงงูใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง.....	55
12 ทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่แรงงูใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับ ปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ในด้านลักษณะ ของสถาบัน.....	56
13 ทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่แรงงูใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับ ปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ในด้านรวม.....	57

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิต ระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ด้านเหตุผลส่วนตัว.....	58
15 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิต ระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ด้านลักษณะของสถาบัน.....	59
16 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิต ระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....	60
17 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิต ระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ด้านปัจจัยทางสังคม.....	61

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันการศึกษาถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาก็ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดที่จะช่วยพัฒนาคนในชาติให้มีความรู้ ความสามารถ การศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิด ทักษะ และทัศนคติแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง รู้จักชีวิต เข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อม สามารถนำความรู้ ความเข้าใจไปใช้ในการแก้ปัญหา เสริมสร้างชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและกำลังในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2529 : 25)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545 - 2549) มุ่งเน้นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะปานกลางที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ระยะยาวและมีการดำเนินการต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ในด้านแนวคิดที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” และเปิดโอกาสให้คนไทยทุกคนสามารถ คิดเป็น ทำเป็น มีเหตุผล และสามารถเรียนรู้ได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9) ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ ศึกษา อบรม เกิดขึ้นจากการสั่งสอน ฝึกฝน อบรมบ่มนิสัย ด้วยวิธีการอย่างหลากหลายต่อเนื่องยาวนานตลอดชีวิต ดังนั้นมนุษย์ทุกคนจึงไม่ใช่แค่คอยรับการสั่งสอนฝึกฝน อบรมจากผู้อื่น แต่จะต้องเรียนรู้เพื่อรู้วิธีค้นหาสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเองอีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2541:3) ดังจะเห็นได้จากการปฏิรูปการเรียนรู้ที่มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคม มีคุณภาพ จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาตรี นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนากำลังคนของประเทศ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาและปรับปรุงบทบาทของการศึกษา เพื่อให้สามารถเป็นแหล่งผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพควบคู่กับการเป็นแหล่งระดมแสวงหาสร้างและเผยแพร่ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นกำลังที่สำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป (ชุดินันท์ แสงหิรัญ. 2537:23-24) เมื่อพิจารณาจากจำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี ทั้งสถาบันในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและสถาบันการศึกษาของเอกชนชี้ให้เห็นถึงความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสาขาต่างๆ ซึ่งแรงจูงใจในการศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนหนึ่งมาจากความต้องการของผู้เรียน ส่วนหนึ่งมาจากค่านิยมในปรัชญาและอีก

ส่วนหนึ่งมาจากการมีและไม่มีการทำ ซึ่งจากการพิจารณาการศึกษาที่ผ่านมา ปรากฏชัดอย่างหนึ่ง คือ การศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับปัจจัยด้านอาหาร ยา รักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม เมื่อทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาเช่นนี้ทุกคนจึงต้องการและใฝ่หา (พจน์ สะเพียรชัย. 2526 : 8)

การศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ที่มุ่งให้มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพทางการบัญชี วิชาชีพทางการตลาดและบริหารธุรกิจ สามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้จริง โดยเป็นบัณฑิตซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและองค์การในยุคโลกาภิวัตน์ที่สอดคล้องกับสังคมไทย ตลอดจนเป็นผู้มีจริยธรรมในการประกอบธุรกิจ (ภาควิชาบริหารธุรกิจ. 2545.) นอกจากนี้หลักสูตรบริหารธุรกิจเน้นความสำคัญในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพทางการบริหารการตลาดและทางการบัญชีได้อย่างมีคุณภาพโดยสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในปัจจุบัน สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพอิสระ และมีความคิดสร้างสรรค์ผลงานธุรกิจ ผลิตบัณฑิตให้มีความรับผิดชอบมีจริยธรรมในวิชาชีพและมีความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูง ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญยิ่งของผู้ที่จะเข้าไปดำเนินชีวิตร่วมอยู่ในสังคมของมนุษย์

จากการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา 2547 มีผู้สมัครเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 1,008 คน แต่สามารถรับเข้าศึกษาได้เพียง 480 คน (กองบริการการศึกษา :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2547) จะเห็นได้ว่าปีการศึกษา 2547 มีผู้สมัครเข้ารับการศึกษาศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นจำนวนมาก แต่มหาวิทยาลัยสามารถรับได้จำนวนจำกัด การศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แต่ละคนอาจมีแรงจูงใจแตกต่างกันไป เช่น ต้องการมีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น ต้องการสำเร็จการศึกษาทางด้านการบริหารธุรกิจบัณฑิต การได้รับปริญญาทางด้านบริหารธุรกิจบัณฑิตเป็นการยกระดับฐานะของตนเองทางสังคม

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาวาดูอะไรเป็นเหตุชักนำหรือโน้มน้าวให้นิสิตมีความสนใจเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ทั้งนี้เพราะแรงจูงใจเป็นตัวชี้ที่สำคัญของการตัดสินใจเรียนของนิสิต ซึ่งผลการวิจัยผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้มีคุณค่าและประโยชน์สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการ

วางแผนการจัดการศึกษา การแนะแนว และการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในปัจจุบันและสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา อาชีพของผู้ปกครองและสถาบันการศึกษาเดิม
3. เพื่อรวบรวมเหตุผลอื่นๆ เพิ่มเติมที่เป็นแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้มีคุณค่าและประโยชน์สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการศึกษา การแนะแนว และการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในปัจจุบันและสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรเป้าหมาย

กลุ่มที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 (ประมาณมิตร) วิชาเอกการตลาด จำนวน 119 คน และวิชาเอกการบัญชี 122 คน (เพชรบุรี) วิชาเอกการตลาด จำนวน 37 คน และวิชาเอกการบัญชี 45 คน รวมทั้งหมด 323 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของนิสิต

2.1.1 เพศ แบ่งเป็น

2.1.1.1 หญิง

2.1.1.2 ชาย

2.1.2 สาขาวิชา แบ่งเป็น

2.1.3.1 การบัญชี

2.1.3.2 การตลาด

2.1.3 อาชีพของผู้ปกครอง แบ่งเป็น

2.1.3.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

2.1.3.2 เกษตรกร

2.1.3.3 ธุรกิจส่วนตัว

2.1.3.4 พนักงานบริษัท/ลูกจ้างบริษัทเอกชน

2.1.4 สถาบันการศึกษาเดิม แบ่งเป็น

2.1.4.1 สถาบันการศึกษาของรัฐบาล

2.1.4.2 สถาบันการศึกษาของเอกชน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับ

ปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ใน 4 ด้าน คือ

2.2.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว

2.2.2 ด้านลักษณะของสถาบัน

2.2.3 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2.2.4 ด้านปัจจัยทางสังคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต หมายถึง สิ่งที่เป็นเหตุชักนำหรือโน้มน้าว
ให้นิสิตเข้าเรียนต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชา
บริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว หมายถึง การพัฒนาตนเองในด้านความรู้ความสามารถ พัฒนาศักยภาพของตนเองตามความสนใจและความถนัดให้มากขึ้น ความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ

1.2 ด้านลักษณะของสถาบัน หมายถึง สิ่งที่น่าสนใจเห็นว่าภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ เช่น ชื่อเสียง การเรียน การสอบ คัดเลือก คณาจารย์ ค่าใช้จ่าย สถานที่ตั้ง

1.3 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ชักนำหรือโน้มน้าวให้นิสิตเข้าเรียน ต่อในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง เพื่อน คนรู้จัก คณาจารย์ หรือตัดสินใจด้วยตนเอง

1.4 ด้านปัจจัยทางสังคม หมายถึง การได้รับการยอมรับจากเพื่อนหรือบุคคลอื่น นิสิตเข้ามาเรียนเพื่อมีโอกาสพบเพื่อนใหม่ เพื่อรู้จักกับครูผู้สอนตลอดจนบรรยายภาคที่แปลกออกไป จากชีวิตประจำวัน การได้เลื่อนสถานภาพ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทางสมองและสติปัญญาเพื่อที่จะปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในสังคมยุคปัจจุบัน

2. นิสิต หมายถึง นิสิตที่กำลังเรียนในระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด (ต่อเนื่อง 2 ปี) ชั้นปีที่ 3 ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และนิสิตโครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

3. สถาบันการศึกษาเดิม หมายถึง สถานศึกษาที่นิสิตจบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แบ่งเป็น

3.1 สถาบันการศึกษาของรัฐบาล

3.2 สถาบันการศึกษาของเอกชน

4. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพของบิดามารดา หรืออาชีพของผู้ให้การอบรมเลี้ยงดู นิสิต แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

4.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

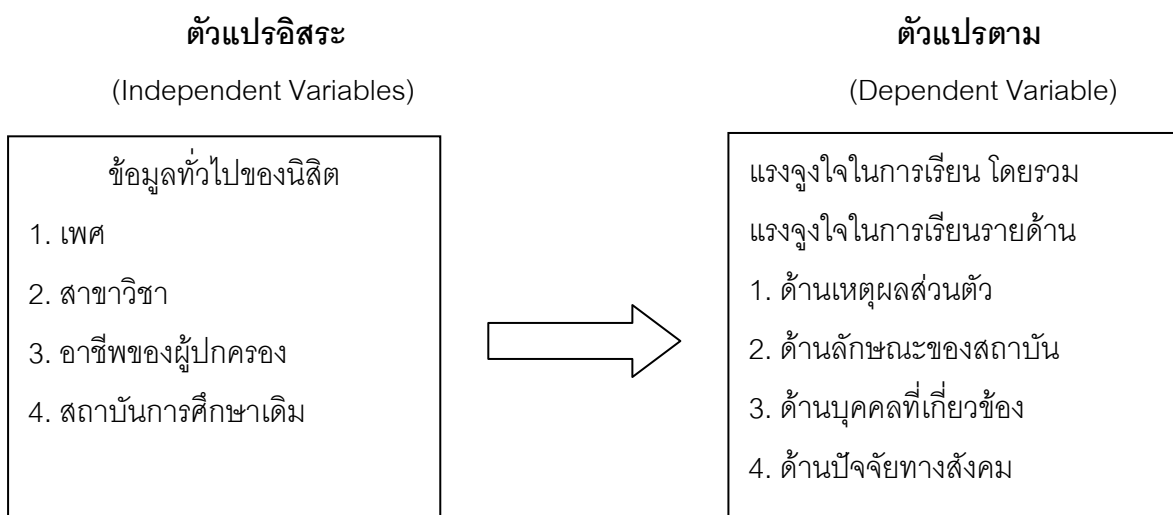
4.2 เกษตรกร

4.3 ธุรกิจส่วนตัว

4.4 พนักงานบริษัท/ลูกจ้างบริษัทเอกชน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variable) ดังนี้คือ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นิสิตที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นิสิตที่มีสถาบันการศึกษาเดิมต่างกัน มีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามลำดับดังนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ประเภทของแรงจูงใจ
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
4. สิ่งสำคัญที่เกี่ยวกับการจูงใจ
5. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
6. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
7. การเลือกและการเตรียมตัวเพื่องานอาชีพ
8. ประวัติความเป็นมาของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
9. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ปรับปรุง พ.ศ.2545)
ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motivation) ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ เพราะพฤติกรรมต่างๆ ที่มนุษย์แสดงออกมา ล้วนมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจเป็นสำคัญและแรงจูงใจก็ยิ่งทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกมา ตามแรงจูงใจที่แต่ละบุคคลได้รับ ดังนั้นแรงจูงใจเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้อินทรีย์กระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งอย่างมีจุดหมายปลายทางเป็นสิ่งที่ช่วยอธิบายว่าทำไมเราจึงทำพฤติกรรมดังที่เป็นอยู่ และเป็นแรงผลักดันที่ทำให้บุคคลกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนสำเร็จ อย่างไรก็ตามได้มีนักวิชาการทางการศึกษาทั้งในและต่างประเทศได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ต่างกัน ดังนี้

ไคร์เดอร์ และคณะ (Crider and Others. 1983 : 118) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง ความปรารถนา ความต้องการ และความสนใจที่มาเร้าหรือมากระตุ้นอินทรีย์ และนำอินทรีย์ไปสู่จุดหมายปลายทางที่เฉพาะเจาะจง

หลุยส์ จาปาเตส (2535 : 7) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง การกระตุ้นหรือเร้าให้อินทรีย์ได้เพิ่มพูนความสามารถ ความพยายาม หรือพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในให้เกิดการกระทำหรือทุ่มเทในงานเพื่อให้บรรลุความปรารถนา การแก้ปัญหา หรือเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายอันจะนำมาซึ่งความพึงพอใจ

อารี พันธมณี (2546 : 269) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง การนำปัจจัยต่างๆ ที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ ปัจจัยต่างๆ ที่นำมาอาจจะเป็นเครื่องล่อ รางวัล การลงโทษ การทำให้เกิดการตื่นตัว รวมทั้งทำให้เกิดความคาดหวัง เป็นต้น

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2547 : 170-171) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง สิ่งที่น่าพอใจหรือมีคุณค่าให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ

มงคล ค่อยประเสริฐ (2539 : 8) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง สิ่งที่จะกระตุ้นให้อินทรีย์กระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง อย่างมีจุดหมายปลายทาง ซึ่งอาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอกก็ได้ คือ แรงดันที่ทำให้บุคคลกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งจนสำเร็จ

เต็มศักดิ์ คทวณิช (2546 : 149) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง กระบวนการของการใช้ปัจจัยทั้งหลายที่จะทำให้บุคคลเกิดความต้องการ เพื่อสร้างแรงขับและแรงจูงใจไปกระตุ้นร่างกายให้แสดงพฤติกรรมตามจุดหมายที่ใฝ่หวังไว้ โดยปัจจัยดังกล่าวนั้นอาจจะเป็นสิ่งเร้าภายนอกกับสิ่งเร้าภายในหรือทั้งสองประการก็ได้

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 227) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง การกระตุ้นหรือก่อให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยอาศัยสิ่งเร้าสิ่งใดสิ่งหนึ่งแรงจูงใจประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. แรงจูงใจ (Motive) ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ทศนคติ ลักษณะนิสัย สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายใน ร่างกาย
2. สิ่งจูงใจ (Incentive) ได้แก่ สิ่งเร้าต่างๆ ที่อยู่ในภายในร่างกายซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรม

ลำอานงค์ งามวิศา (2539 : 94-95) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า บุคคลทุกคนมีความต้องการ (Need) มากมายหลายอย่าง บางอย่างก็เป็นความต้องการทางร่างกาย เช่น อาหาร น้ำ ความปลอดภัย สบายกาย บางอย่างก็เป็นความต้องการทางจิตใจ เช่น การเป็นที่ยอมรับ ความเด่น มีหน้ามีตา การมีสิทธิเสียง หรือได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ความต้องการใดที่ยังอยู่ในระดับที่รุนแรง

ก็ยังไม่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา แต่ถ้าเมื่อใดอยู่ในระดับที่รุนแรงแล้ว ก็ยังไม่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา แต่ถ้าเมื่อใดอยู่ในระดับที่รุนแรงแล้ว ก็จะกลายเป็นแรงจูงใจ (Motive) ที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมได้เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ความรู้สึกตึงเครียดของบุคคลก็จะผ่อนคลายลง

โลเวลล์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2547 : 170; อ้างอิงจาก Lovell, 1980 : 109) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง กระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายาม เพื่อสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ

กิลฟอร์ด และเกรย์ (สมพงษ์ จิตจรัสอำพันธ์. 2540 ; อ้างอิงจาก Guil Ford. 1970) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งพยายามกระทำการให้อีกบุคคลหนึ่งหรือหลายๆ คนมีความเห็นคล้อยตามกับคน

กู๊ด (สมพงษ์ จิตจรัสอำพันธ์; 2540 อ้างอิงจาก Good.1973:375) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง กระบวนการเร้าและสนับสนุนให้บุคคลกระทำกิจกรรมอย่างมีระบบ

ชูเลอร์ (ทองวรรณ ศิริวรรณ. 2543 ; อ้างอิงจาก Schuler.1998:228) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง กระบวนการของพลังที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมในตัวบุคคล เพื่อจะให้ได้ประสบความสำเร็จตามความต้องการและคุณค่าของตัวบุคคลนั้น

กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการของการใช้สิ่งเร้าที่เป็นแรงจูงใจมากระตุ้นหรือล่อให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทางเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ อันจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ

2. ประเภทของแรงจูงใจ

ดี เซคโก (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528 : 220 ; อ้างอิงจาก n.d.) กล่าวว่า การทำให้อินทรีย์ได้รับการจูงใจนั้น คือการทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ดังนี้

1. การตื่นตัว (Arousal) หมายถึง ระดับการตื่นตัวของร่างกาย ได้แก่ ความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ การตื่นเต้น และความระมัดระวัง (Hebb : 1955) กล่าวว่าการตื่นตัวเปรียบเสมือนการทำให้เกิดพลัง โดยแบ่งระดับการตื่นตัวออกเป็น 3 ระดับ เรียงจากระดับสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ (1) ความกระวนกระวาย (2) ความกระตือรือร้น (3) การนอนหลับ การตื่นตัวระดับสูงสุดคือความกระวนกระวายทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุด

2. การคาดหวัง (Expectancy) หมายถึง การที่อินทรีย์คาดว่าจะได้หรือประสบสิ่งเร้าที่พอใจอีก ดังนั้นถ้ากระตุ้นให้อินทรีย์มีการคาดหวังมากเท่าใด ย่อมมีแนวโน้มที่อยากจะเรียนมากเท่านั้น

3. สิ่งล่อใจ (Incentive) เป็นสิ่งเร้าที่อินทรีย์ต้องได้รับจริงๆ เมื่อถึงจุดหมายปลายทางคือการเรียนรู้ ดังนั้นสิ่งล่อใจควรเป็นสิ่งที่อินทรีย์พอใจและต้องการมากจริงๆ จึงจะเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุด เพราะบุคคลแต่ละคนมีความพอใจในสิ่งเร้าหรือสิ่งล่อใจแตกต่างกัน

4. การลงโทษ (Punishment) ดี เซคโก (De cecco) กล่าวว่าถ้าบางครั้งจำเป็นต้องใช้การลงโทษ มักใช้วิธีการไม่ให้ได้รับสิ่งเร้านั้นมากกว่า จนกว่าจะแสดงพฤติกรรมที่ต้องการ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2520 : 18) ได้กล่าวถึงประเภทของแรงจูงใจไว้ 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการหรือแสดงพฤติกรรมบางอย่างตามความชอบของตัวเอง ตามความพอใจ

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอกมองเห็นจุดหมายปลายทางและนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไป

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 321-322) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อการอยู่รอด (The Survival Motivation) หมายถึง ความต้องการทางกาย (Physiological Needs) ซึ่งเป็นสิ่งที่ขาดเสียไม่ได้ เช่น ความต้องการอาหาร ความต้องการน้ำ ความต้องการอุณหภูมิพอเหมาะ ความต้องการพักผ่อน และความต้องการทำกิจกรรม

2. แรงจูงใจทางสังคม (The Social Motive) หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการทางสังคม (Social Needs) ของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ได้แก่ ความต้องการความรัก (Needs for Affection) ความต้องการตำแหน่งในสังคม (Need for Social Status) ความต้องการทางเพศ (Sexual Need) ความต้องการเหล่านี้ กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ (Motives) ให้คนเรากระทำพฤติกรรมทางสังคม (Social Behavior)

3. แรงจูงใจในทางอัตตชน (Ego-Integrative Motives) หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความสำเร็จ (Needs for Success fulness) ความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ ความต้องการชื่อเสียงเกียรติยศ ความต้องการในการสร้างและประดิษฐ์เพื่อให้เกิดความรู้สึกนับถือตนเอง (Self Respect) ซึ่งจะเป็นทางให้บุคคลสามารถหลีกเลี่ยงจากการมีปมด้อย (Inferiority Complex) และความรู้สึกว่าตนไม่มีค่า (Self - Depreciation) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ว่าตนจะได้มีความรู้สึกว่ามีความสามารถ (Sense of Attainment) ส่วนแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ (Satisfying Philosophies of Life) นั้นก็เพื่อบุคคลจะได้เป็นที่น่านิยมยกย่องของคนอื่นในสังคมด้วย

เซอร์รีฟ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์.2547 : 171) ได้แยกแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physical Motivation)

เป็นความต้องการทางด้านร่างกายเกี่ยวกับอาหาร น้ำ การพักผ่อน การได้รับความ

คุ้มครอง

ความปลอดภัย การได้รับความเพลิดเพลิน การลดความเคร่งเครียด แรงจูงใจทางด้านนี้จะมีสูงมากในวัยเด็กตอนต้น และวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย เนื่องจากได้เกิดความเลื่อมถอยทางด้านร่างกาย

2. แรงจูงใจทางด้านสังคม (Social Motivation)

เริ่มตั้งแต่เกิดของมนุษย์เรา ถือได้ว่าแรงจูงใจด้านนี้สลับซับซ้อนมาก เป็นความต้องการที่มีผลจากด้านชีววิทยาของมนุษย์ในความต้องการอยู่ร่วมกับครอบครัว เพื่อนฝูงในโรงเรียน เพื่อนร่วมงาน เป็นความต้องการส่วนบุคคลที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ซึ่งในบางวัฒนธรรมหรือบางสังคมจะมีอิทธิพลที่เข้มแข็งและเหนียวแน่นมาก

สมพงษ์ เกษมสิน (2523 : 320-321) ได้แบ่งประเภทของสิ่งจูงใจออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ สิ่งจูงใจที่เป็นตัวเงินและสิ่งจูงใจที่ไม่ใช่ตัวเงิน

1. สิ่งจูงใจที่เป็นตัวเงิน (Financial Incentive) สิ่งจูงใจประเภทนี้มีผลโดยตรงต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

1.1 สิ่งจูงใจทางตรง (Direct Incentive) เป็นสิ่งจูงใจที่มีผลโดยตรงต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในองค์การ ซึ่งการจูงใจด้วยวิธีการนี้มันยึดหลักการดีเงินดี

1.2 สิ่งจูงใจทางอ้อม (Indirect Incentive) เป็นสิ่งจูงใจที่มีผลในทางสนับสนุนหรือส่งเสริมให้พนักงานและเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานปฏิบัติงานได้ดีขึ้น มีกำลังใจรักงานที่ทำมากขึ้น

2. สิ่งจูงใจที่ไม่ใช่ตัวเงิน (Non – Financial Incentive) สิ่งจูงใจประเภทนี้ส่วนมากมักเป็นสิ่งที่สามารถต่อความต้องการทางจิตใจของบุคลากรในองค์การ เช่น การได้รับการยกย่องชมเชย การยอมรับจากบุคคลและโอกาสก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ซึ่งแรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลนั้นๆ และมักจะมีคุณค่าสูงกว่าแรงจูงใจภายนอก แต่แรงจูงใจภายในอาจปลุกฝังให้เกิดขึ้นกับบุคคลได้ยาก ส่วนแรงจูงใจภายนอกเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากภายนอกตัวบุคคล โดยได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้าภายนอก ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่สร้างให้เกิดขึ้นได้ง่ายกว่าแรงจูงใจภายใน ดังนั้นในการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้น ควรสร้างแรงจูงใจภายนอกให้เกิดขึ้นเสียก่อน

อัล ดอลลาร์ด และมิลเลอร์ (สุมารค์ โค้วตระกูล. 2533 : 112) ได้แบ่งแรงจูงใจหรือแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางสรีระ (Physiological Motives) แรงจูงใจประเภทนี้ประกอบด้วยความต้องการความกระหายและความต้องการทางเพศ

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motives) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจที่อยากจะเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ เป็นต้น

เฮนรี เอ. เมอร์เรย์ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2544 : 156) ได้กล่าวว่าความต้องการเป็นพื้นฐานที่จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ ซึ่งเป็นผลทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย (Goal) และความต้องการของบุคคลไม่ว่าจะเกิดจากภายในร่างกายหรือเกิดจากสังคมจะมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ถ้าเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน จะไม่มีความต้องการใดความต้องการหนึ่งที่สำคัญไปกว่าความต้องการอื่น ดังนั้นการเลือกแสดงพฤติกรรมตอบสนองความต้องการจึงไม่แน่นอนไม่สามารถบ่งชี้ได้ว่าอินทรีย์จะเลือกตอบสนองต่อความต้องการใดก่อน ความต้องการนี้เมอร์เรย์กล่าวว่ามีถึง 21 ความต้องการดังนี้

1. ความต้องการที่จะยอมแพ้หรือยอมรับผิด (Abasement Need)
2. ความต้องการที่จะเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง (Achievement Need)
3. ความต้องการทำให้ผู้อื่นรัก (Affiliation Need)
4. ความต้องการเอาชนะโดยใช้ความรุนแรงและการต่อสู้ (Aggression Need)
5. ความต้องการเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง (Autonomy Need)
6. ความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรคโดยการสร้างความมานะพยายามขึ้น (Counteraction Need)
7. ความต้องการป้องกันตนเองจากความผิด คำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิ (Defendance Need)
8. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือ ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุกว่า (Deference Need)
9. ความต้องการที่จะควบคุมผู้อื่น ให้ผู้อื่นกระทำตาม (Dominance Need)
11. ความต้องการสร้างความประทับใจให้ผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นรับรู้เรื่องราวของตนเอง (Exhibition Need)
12. ความต้องการที่จะได้รับความปลอดภัยจากสถานการณ์ที่เป็นอันตรายทั้งปวง (Harmavoidance Need)
13. ความต้องการที่จะพ้นจากความอับอาย (Avoidance of Inferiority Need)
14. ความต้องการที่จะให้ความเมตตา สงสาร ช่วยเหลือผู้ที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ (Nurturance Need)
15. ความต้องการที่จะจัดทุกสิ่งทุกอย่างให้เป็นระเบียบ (Order Need)
16. ความต้องการความสนุกสนาน (Play Need)
17. ความต้องการที่จะแยกตนเองออกจากความทุกข์ (Rejection Need)
18. ความต้องการการดูแลเอาใจใส่ ความเมตตาสงสารจากผู้อื่น (Succorance Need)
19. ความต้องการทางเพศ (Sexual Need)

20. ความต้องการที่จะมีความสุขกับสิ่งที่ประทับใจทั้งหมด (Setience Need)

21. ความต้องการที่จะเข้าใจสิ่งต่างๆ (Understanding Need)

3. แนวคิดและทฤษฎีแรงจูงใจ

1. ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's General Theory of Human Motivation)

มาสโลว์ (Maslow.1954 : 35-46) เป็นนักจิตวิทยาที่ได้นำเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์ โดยเสนอแนวคิดที่ว่า การจูงใจของมนุษย์จะเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ลำดับขั้นตอนความต้องการนี้เรียกว่า “Hierachy of Needs” ซึ่งสามารถจัดแบ่งความต้องการของมนุษย์ออกได้เป็น 5 ขั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งความต้องการดังกล่าวถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีพอยู่ ซึ่งได้แก่ ความต้องการด้านปัจจัยสี่ ดังนั้นเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ได้ของมนุษย์ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องไปหาสิ่งเหล่านี้มาสนองความต้องการของตนเองอยู่ตลอดเวลา หากมนุษย์ขาดสิ่งเหล่านี้ไปการตอบสนองให้กับความต้องการของร่างกายจะเป็นสิ่งที่ใช้จูงใจมนุษย์ได้

2. ความต้องการด้านความปลอดภัย (Safety Needs) จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ต้องการความปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เช่น ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงในหน้าที่การงาน ความเป็นอิสระจากความกลัวเป็นอิสระจากการถูกบังคับ ขู่เข็ญจากผู้อื่น ซึ่งเป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการประเภทนี้จะเริ่มขึ้นตั้งแต่วัยทารกจะกระทั่งวัยชรา

3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (Social of Belonging Needs) เมื่อความต้องการในขั้นที่ 1 และ 2 ได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการให้เป็นที่รักของผู้อื่น มีความต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องการที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรต่างๆ และต้องการให้ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

4. ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นในสังคม (Esteem of Status Needs) เป็นความต้องการที่จะมีความมั่นใจในตนเองในด้านความสามารถ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าคนมีความสามารถ มีคุณค่า เป็นที่ยอมรับยกย่องจากผู้อื่น รวมถึงความต้องการมีฐานะเด่นในสังคม เป็นที่สรรเสริญนับหน้าถือตาของบุคคลทั่วไปในสังคม

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองได้เต็มที่ตามศักยภาพของตน (Self-Actualisation of Self realization Needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเอง รู้สภาพที่แท้จริงของตนเอง กล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินชีวิตของตนเอง

ปรารถนาที่จะเป็นคนที่ดีที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถทำได้ เป็นกระบวนการที่มนุษย์ต้องการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตนเองซึ่งเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งจะเป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากที่ความต้องการทั้ง 4 ขั้นได้รับการตอบสนองแล้ว

ความพยายามที่จะไปสู่จุดหมายที่เราได้วางไว้ ผู้ที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตจะมีลักษณะดังนี้ คือ มาสโลว์ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์.2546:227)

1. สามารถรับรู้ความเป็นจริง
2. มีความคิดเหมาะสมกับเวลา
3. ยอมรับตนเอง ผู้อื่นและสังคม
4. มีความเป็นอิสระในด้านความคิด
5. มีความสนใจพื้นฐานของปรัชญาและจริยธรรม

2. ทฤษฎีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของโรเจอร์

โรเจอร์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2547:44-45; อ้างอิงจาก Rogers.1979.Adult Learning .P.13-20) ได้กล่าวถึงเหตุผลที่นักศึกษาผู้ใหญ่มาเรียน ดังนี้

1. แรงจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) จากการศึกษาพบว่า เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญ ในการทำให้ผู้ใหญ่แสวงหาความรู้ โดยการเข้าศึกษาต่ออีกครั้ง ในกลุ่มผู้ใหญ่วัยต้น ซึ่งเป็นเหตุผลหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมโอกาสก้าวหน้าในอาชีพการงานที่ดำเนินการอยู่แล้ว จากการสำรวจข้อมูลของสถาบันการศึกษา ผู้ใหญ่แห่งชาติในประเทศอังกฤษ (NIAE : National Institute of Adult Education) ปรากฏว่าประมาณเกือบร้อยละ 10 ของนักศึกษาให้ข้อมูลว่าการเข้ามาเรียนด้วยความมุ่งหวังเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการงานและอาชีพนั่นเอง

2. แรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเอง (Self – Development) เป็นการสนองความต้องการส่วนบุคคลของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะในด้านความรู้ทั่วไป หรืออาจเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่องานอดิเรก (Creative Hobby) จากข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจในประเทศอังกฤษ ซึ่งจัดทำโดย NIAE ปรากฏว่านักศึกษาผู้ใหญ่มากกว่าร้อยละ 40 บอกเหตุผลในการเรียนว่า เพราะต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ตามความสนใจให้มากขึ้น ซึ่งพบว่าผู้เรียนที่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจประเภทนี้จะเป็นหญิงมากกว่าชาย

3. แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motive) กิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ได้รับความสนใจจากผู้เรียนค่อนข้างมาก ด้วยเหตุผลทางด้านสังคม นักศึกษาเข้ามาเรียนเพื่อที่ได้จะมีโอกาสพบเพื่อนใหม่ รู้จักกับครูผู้สอน ตลอดจนบรรยากาศที่แปลกไปจากชีวิตประจำวันและในขณะเดียวกันก็มีแรงจูงใจใน

การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทางสมองและสติปัญญา (Intellectual Motives) แทรกอยู่ด้วยจากการสำรวจของสถาบัน NIAE พบว่าเหตุผลนี้มีจำนวนถึงร้อยละ 10 ของนักศึกษาผู้ใหญ่

4. แรงจูงใจด้านอื่นๆ (Other Motives) สำหรับเหตุผลอื่นๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ ได้แก่ ช่วยให้ได้รับโอกาสที่สอง (second chance) สำหรับผู้ใหญ่ที่พลาดโอกาสในการเรียนจากระบบโรงเรียนระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา บางคนอาจเข้ามาด้วยเหตุผลเกี่ยวกับเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่จัดให้มีขึ้นในสถาบันแห่งนั้น ทำให้เขาได้มีโอกาสเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ โดยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น การเรียนวิชาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ การใช้เครื่องมือด้านช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ ห้องปฏิบัติการด้านวิทยาศาสตร์และภาษาต่างประเทศ รวมทั้งบรรยากาศอื่นๆ ภายในสถาบันการศึกษานั้น ก็มีส่งเสริมให้เขาเกิดความต้องการและสนใจเข้ามาสัมผัส และเรียนรู้กับกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ ในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต (Human Life – Cycle)

3. ทฤษฎีแรงจูงใจของ แมคคิลแลนด์และแอทคินสัน (โยธิน ศันสนยุทธ.2531.:140) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานไว้ 3 ประการ คือ

1. ความต้องการความสำเร็จ เพื่อให้งานนั้นประสบความสำเร็จ มีประสิทธิภาพตามความมุ่งหมาย

2. ความต้องการความรัก ความเป็นพวกพ้อง ปรารถนาเพื่อความเป็นมิตรและรักษาสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น

3. ความต้องการมีอำนาจบาปเป็นความต้องการที่จะมีอำนาจในการบังคับบัญชาและมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น

จากทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของมนุษย์ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า มนุษย์มีแรงจูงใจหรือความต้องการที่แตกต่างกันออกไปและเป็นความต้องการที่ไม่สิ้นสุด ซึ่งหากบุคคลใด มีความปรารถนาอย่างแรงกล้า ก็ย่อมทำให้เกิดความเข้มของแรงจูงใจที่อยากจะกระทำการต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จ ดังนั้น แรงจูงใจในการจะกระทำการต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จนั้น อาจเกิดจากสาเหตุสำคัญคือ จากตัวบุคคลเกิดจากธรรมชาติความต้องการและจากลักษณะนิสัยของบุคคลนั้นๆ ด้วย

4. ทฤษฎีแรงจูงใจของวายเนอร์ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล.2531.:118) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจว่า กระบวนการเรียนรู้คิดมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย โดยเน้นความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและความรู้ความเข้าใจ โดยมีพื้นฐานความคิดว่า มนุษย์เรานั้นจะมีความอยากรู้และความเข้าใจ ซึ่งเป็นต้นเหตุให้เกิดพฤติกรรม วายเนอร์ได้แบ่งการอ้างสาเหตุพฤติกรรมเกี่ยวกับ

สัมฤทธิ์ผลของงานออกเป็น 4 ประเภท คือ ความสามารถ ความพยายาม ความยากง่ายของงานและ
โชค และได้แบ่งคุณสมบัติของสาเหตุต่างๆ ออกเป็น 3 มิติ คือ

1. ตำแหน่งของสาเหตุ : สาเหตุเนื่องมาจากภายในตัวบุคคล-สาเหตุเนื่องมาจากนอกตัวบุคคล
(Locus of Causality)

2. เสถียรภาพของสาเหตุ : สาเหตุที่คงตัว – สาเหตุที่ไม่คงตัว (Stability of Causality)

3. การควบคุมได้ของสาเหตุ : สาเหตุที่ควบคุมได้ – สาเหตุที่ควบคุมไม่ได้ (Controllability of
Causality)

สาเหตุแต่ละอย่างที่ทำให้กระทำให้อ่างจะมีคุณสมบัติหลายมิติดังนี้

- ความสามารถ เป็นสาเหตุที่มาจากภายในตัวบุคคล คงตัวและควบคุมไม่ได้

- ความพยายาม แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ ความพยายามปกติหรือสม่ำเสมอและความพยายาม

ชั่วครว

- ความพยายามปกติสม่ำเสมอ เป็นสาเหตุที่มีตำแหน่งภายในตัวบุคคล เป็นสิ่งที่ควบคุมได้

และมีความคงตัว

- ความพยายามชั่วครว เป็นสาเหตุที่มีตำแหน่งภายใน ควบคุมได้ แต่ไม่มีความคงตัว

- โชค เป็นสาเหตุที่มีตำแหน่งภายนอกตัวบุคคล ควบคุมไม่ได้และไม่มีความคงตัว

4. สิ่งสำคัญที่เกี่ยวกับการจูงใจ

การจูงใจมีประเด็นที่น่าสนใจต่อการเกิดพฤติกรรมของบุคคลดังนี้

1. พฤติกรรมอย่างเดียวกันอาจจะเนื่องมาจากสาเหตุต่างกัน

2. แรงจูงใจอย่างเดียวกัน อาจจะเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ต่างกัน

3. พฤติกรรมอย่างเดียวกัน อาจจะมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจหลายอย่าง เช่น พนักงานตั้งใจ
ทำงาน เพื่อต้องการตำแหน่งที่สูงขึ้น

4. พฤติกรรมที่เกิดการจูงใจนั้นจะต้องมีเป้าหมายเสมอ เช่น นักเรียนที่เป้าหมายเพื่อสอบเข้า
เรียนต่อในมหาวิทยาลัยให้ได้ ก็ต้องทุ่มเทความพยายามในการอ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวให้พร้อม
เพื่อที่จะสามารถสอบผ่านเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้

5. พฤติกรรมบางอย่างของบุคคลอาจถูกจูงใจให้กระทำ โดยเจ้าตัวอาจจะไม่ทราบถึง
เป้าหมายที่แท้จริงได้ ถ้าความต้องการและเป้าหมายนั้นอยู่ภายในจิตใต้สำนึก

6. บุคคลที่อยู่ในสังคมต่างกันมักมีแรงจูงใจต่างกัน หรือแม้กระทั่งคนในสังคมที่วัฒนธรรม
เดียวกันก็อาจมีความต้องการและแรงจูงใจที่แตกต่างกันได้ ถ้าได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้ที่
ต่างกัน

5. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

อารี พันธ์มณี.(2546 : 282) ได้กล่าวว่าแรงจูงใจจัดว่ามีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะกระทำพฤติกรรม ย่อมทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้นๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนจะมีธรรมชาติของคนแตกต่างกันไปหรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 **แรงขับ** แรงขับของบุคคลจัดว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม แรงขับเป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น เมื่อบุคคลเกิดภาวะของความสมดุล จึงเกิดแรงขับขึ้นซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของบุคคลที่จะเป็นแรงจูงใจให้บุคคล เพื่อให้สภาวะของร่างกายสมดุล แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการ คือ

ก. แรงขับที่เกิดขึ้นจากภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ง่วงนอน เป็นต้น

ข. แรงขับที่เกิดขึ้นจากภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันจนทำให้บุคคลเกิดความตึงเครียด เป็นต้น

1.2 **ความวิตกกังวล** จากการศึกษาพบว่า ความวิตกกังวลจะมีผลต่อการเรียนรู้หรือการกระทำพฤติกรรมต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่มีความวิตกกังวลใจสูงมาก มักจะมีการกระทำพฤติกรรมด้อยกว่ากลุ่มที่ไม่มีความกังวลใจ และเมื่อศึกษาต่อไปพบว่า กลุ่มที่มีความวิตกกังวลใจน้อยควรจะได้รับภาระกระตุ้นจากสิ่งเร้า ส่วนกลุ่มที่มีความวิตกกังวลใจสูง แม้จะได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าก็ไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้ต่างๆ ได้

ความวิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้นย่อมจะมีความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากเด็กเล็กๆ จะไม่มีความกังวลใจ แต่จะมีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มขึ้นความกลัวจะลดน้อยลงไปกลายเป็นความกังวลเพิ่มขึ้นมาแทนที่

2. **สถานการณ์ต่างๆ** ในสิ่งแวดล้อม สถานการณ์ต่างๆ ในแต่ละสิ่งแวดล้อม ย่อมส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจได้ต่างกัน เป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวาย และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนมีความแตกต่างกันไปด้วย

2.1 **การแข่งขัน** หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่น หรือความปรารถนาจะทำให้ตนเองมีสภาพที่ดีขึ้น อาจกล่าวได้ว่าเป็นความรู้สึกที่มีความต้องการการ

แข่งขันหรือเอาชนะผู้ใดผู้หนึ่ง หรือทำตัวให้ดีขึ้น จัดเป็นเรื่องของการแข่งขัน นั้นแสดงถึงความเกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรม ลักษณะของการแข่งขันจะมี 2 ลักษณะ คือ

ก. การแข่งขันกับตนเองเป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจและความต้องการของตนเอง ไม่มีผู้ใดมาบังคับให้เกิดพฤติกรรมและเป็นความปรารถนาของบุคคลนั้นเป็นสำคัญ

ข. การแข่งขันกับผู้อื่น เป็นความรู้สึกต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ต้องการให้ตนอยู่เหนือกว่าบุคคลอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนเองชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม เป็นลักษณะของการมีพฤติกรรมแบบประนีประนอมให้ความช่วยเหลือแบบเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนานั้นสำเร็จลุล่วงด้วยดี ฉะนั้น ความร่วมมือของบุคคลจึงจัดเป็นแรงจูงใจที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้น

2.3 การตั้งเป้าหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีเป้าหมายในชีวิตไว้อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ ในบางครั้งแม้ว่าบุคคลจะมีการตั้งเป้าหมายไว้ก็ตาม แต่บุคคลนั้นไม่สามารถจะกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนได้ตั้งไว้ก็ได้ ด้วยเหตุนี้ การตั้งเป้าหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ ลักษณะของการตั้งเป้าหมายมี 2 ลักษณะ คือ

ก. เป้าหมายระยะใกล้

ข. เป้าหมายระยะไกล

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้ เช่น เด็กบางคนมีความหวังว่าต้องการจะศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงเก่าแก่ของประเทศไทย ผลก็คือทำให้เด็กคนนั้นมีความมุ่งมั่นพยายามอย่างมากเพื่อที่จะสอบเข้าในสถาบันแห่งนั้นให้ได้ แสดงว่าการตั้งความหวังหรือการเกิดความทะเยอทะยานสูงเกินความสามารถของตนแล้ว จะทำให้บุคคลนั้นเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงาน หรือเกิดความท้อถอยในงานนั้นๆ หรือถ้าบุคคลตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถของตนเอง จะทำให้บุคคลไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำพฤติกรรมต่างๆ ต่อไป เพราะเหตุว่าตนได้ประสบความสำเร็จในงานนั้นๆ ง่ายเกินไป การตั้งระดับความทะเยอทะยานและการตั้งเป้าหมายยังขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

2.4.1 ความยาก ถ้างานนั้นมีความยาก จนกระทั่งบุคคลไม่สามารถมองเห็นหนทางที่จะทำงานสำเร็จได้

2.4.2 ความง่าย งานนั้นมีความง่ายเกินไป ทำให้ไม่มีความรู้สึกอยากจะทำงาน

2.4.3 ความมั่นใจ บุคคลที่ขาดความมั่นใจที่จะตั้งเป้าหมายในชีวิตหรือขาดความมั่นใจที่จะตั้งความหวังหรือความทะเยอทะยาน

2.4.4 ความมุ่งหมายต่ำ ผู้เรียนตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตหรือตั้งระดับความทะเยอทะยานไว้ต่ำเกินความเป็นจริงหรือต่ำกว่าความสามารถของบุคคล

2.4.5 คำแนะนำ บุคคลมักจะขาดคำชี้แนะอย่างถูกต้องเกี่ยวกับการตั้งความหวังหรือการตั้งเป้าหมายชีวิต

3. ความเข้มของแรงจูงใจ

ก. การเสริมแรง หมายถึง การส่งเสริมให้บุคคลแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นแล้วให้มีความคงทนถาวร หรือเกิดซ้ำ ๆ การเสริมแรงมี 2 ลักษณะ คือ

1. การเสริมแรงทางบวก

2. การเสริมแรงทางลบ

ข. ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมใดๆ ได้เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับระดับความสนใจของบุคคลนั้นประการหนึ่ง ถ้าบุคคลไม่มีความสนใจย่อมจะทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ได้ค่อนข้างยาก

1. ความถนัดหรือพรสวรรค์ เป็นความสามารถที่อยู่ในตัวบุคคลมาตั้งแต่กำเนิด ความสนใจลักษณะนี้ถ้าได้รับการสนับสนุนหรือได้รับความช่วยเหลืออย่างถูกต้อง จะทำให้บุคคลนั้นสามารถทำงานหรือมีพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. ความสำเร็จ เป็นความสนใจที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้บุคคลนั้นหันมาให้ความสนใจในสิ่งที่ตนได้รับความสำเร็จ

6. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

แรงจูงใจที่ส่งผลหรืออิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษาคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคนเป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรคฝ่าฟันกระทำการที่ยากๆ ให้ประสบผลสำเร็จเป็นความปรารถนาที่จะกระทำการใดๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป (ประหยัด ทองมาก.2529:48)

ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 32) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจในการศึกษาว่า แรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับ จะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส ความคิดเกี่ยวกับการเรียน อาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่ายมี

รายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัญก็คือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรัก และชอบที่จะทำด้วย เป็นต้น

เจ็จันท์ จงสถิตอยู่ (2525 : 19) ได้กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. ภูมิลำเนาของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ปัจจัยทั้ง 5 ประการดังกล่าวเป็นผลให้บุคคลมีเหตุจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อต่างกัน

ดาเกลวัลด์ (สุนทร โคตรบรรเทา, 2530 : 149 ; อ้างอิงจาก Darkenwald. 1982) ได้กล่าวถึง เหตุผลในการเรียนของผู้ใหญ่ว่า เพื่อปรับปรุงการทำงานหรือความก้าวหน้าในอาชีพและเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพหรือความพึงพอใจในบทบาทของพ่อแม่หรือสามีภรรยา

ปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) กล่าวว่าเหตุจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนเหตุหนึ่ง คือ เหตุจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้นหรือคนหนุ่มสาวเข้าเรียน เพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้นประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

ราตรี กลิ่นประทุม (2545 : 77) กล่าวว่าแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดด้านส่วนตัวเพราะความสนใจในสาขาวิชาการตลาดเป็นพิเศษ และบุคลิกภาพส่วนตัวเหมาะสมกับอาชีพนักการตลาด และแรงจูงใจด้านอาชีพ ได้แก่ เป็นวิชาที่ตลาดแรงงานกำลังต้องการ ส่วนแรงจูงใจด้านสังคมที่นักศึกษาเห็นว่าเป็นแรงจูงใจสูงสุดได้แก่ เป็นวิชาชีพที่สังคมปัจจุบันยอมรับ

7. การเลือกและการเตรียมตัวเพื่องานอาชีพ

พลาโต (วิจิตพาณี วัฒนสินธุ์ และคนอื่น. 2519 : 139 ; อ้างอิงจาก Plato. 1950) กล่าวในหนังสือ Republic เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเลือกของแต่ละบุคคลเพื่อประกอบอาชีพต่างๆ เริ่มจากการที่แต่ละบุคคลได้รับการเรียนขั้นพื้นฐานของแต่ละบุคคลมาก่อน เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นมีสติปัญญาที่ดีในการที่จะได้รับเลือกให้เรียนขั้นสูงต่อไป วิลเลียมส์ (วิจิตพาณี วัฒนสินธุ์ และคนอื่น. 2519 : 10 ; อ้างอิงจาก William. 1956) ได้ทำการทดลองและจัดความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละวัย พบว่าแต่ละบุคคลจะมีความรู้ไม่เท่ากัน คนทุกคนจะต่างกันในเรื่องความถนัด ความสามารถพิเศษ ความสนใจ ทักษะคติ ตลอดจนบุคลิกภาพ

ในปัจจุบันการเลือกอาชีพเป็นเรื่องยากที่สุดสำหรับคนหนุ่มสาว องค์ประกอบที่ทำให้การเลือกอาชีพลำบากมากขึ้นสำหรับคนหนุ่มสาว คือ

1. จำนวนงานที่เพิ่มมากขึ้นดีกว่าที่เคยเลือกไว้
2. ทักษะของงานแต่ละอย่างเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว เพราะเหตุของเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัย
3. ไม่มีการยืดหยุ่นตารางเวลาทำงาน
4. เป็นไปไม่ได้ที่จะเปลี่ยนงาน เพราะเตรียมตัวสำหรับอาชีพนั้นมานาน
5. การแยกอาชีพออกเป็นเพศชายและเพศหญิง
6. ต้องการที่เป็นตัวของตัวเอง
7. งานที่ทำไม่มีสวัสดิการ
8. ขาดประสบการณ์และความสามารถในการทำงาน
9. การศึกษาดำกว่างานที่มีอยู่

การเลือกอาชีพและการเตรียมตัวเพื่ออาชีพสรุปได้ว่า การเลือกอาชีพของแต่ละบุคคลมีความสำคัญยิ่งเนื่องจากอาชีพที่มีความหลากหลาย การพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีความทันสมัย การนำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้มากขึ้น มีการแบ่งงานตามเพศ การขาดประสบการณ์และความสามารถของแรงงาน สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพและการเตรียมตัวเพื่ออาชีพ ซึ่งมีผลทำให้คนหนุ่มสาวในยุคนี้ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ต้องการเสริมสร้างประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ และบุคลิกภาพเพื่อที่จะได้นำสิ่งเหล่านี้ไปใช้ในหน้าที่การงาน สร้างความมั่นคงและความก้าวหน้าให้กับตนเอง

บทบาทและหน้าที่ของงาน

บทบาทและหน้าที่ของงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคลนั้นที่สำคัญประกอบไปด้วย

1. คุณลักษณะที่สำคัญของงาน

1.1 การสนองความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หน้าที่พื้นฐานของงานคือ สอนบทบาทที่สำคัญประการหนึ่งของบุคคล ได้แก่ ความสามารถในการเลี้ยงชีพยังชีพได้ด้วยตนเอง และสามารถเลี้ยงครอบครัวได้

1.2 การเสริมสร้างรู้จักตนเอง

1.3 การสนองความรู้สึกมีคุณค่า มีเกียรติมีศักดิ์ศรี ผลงานของบุคคลเป็นเครื่องยืนยันความสามารถของบุคคลในการควบคุมตนเองและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้รวมถึงผลงานที่ทรงคุณค่าเป็นประโยชน์ต่อสังคม ทำให้รู้สึกว่าคุณค่ามีประโยชน์ และเป็นที่ยอมรับนับถือยกย่อง การสนอง

ความต้องการทางสังคม อาชีพของบุคคลมีบทบาทที่สำคัญยิ่งในการกำหนดฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบุคคลทั่วไป สถานะทางสังคมของบุคคลขึ้นอยู่กับอาชีพของหัวหน้าครอบครัวเป็นสำคัญ

2. อิทธิพลของอาชีพต่อการดำรงชีวิต

อาชีพที่บุคคลเลือก เป็นตัวกำหนดการดำเนินชีวิตของบุคคลและสังคมที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ (Hoppock. 1967)

2.1 ความมั่นคงในงาน อาชีพที่บุคคลเลือกจะเป็นตัวกำหนดได้พอสมควรว่าบุคคลจะมีแนวโน้มที่จะตกงานและว่างงาน หรือโอกาสว่างงานน้อย อาชีพบางอาชีพเป็นที่ต้องการ เป็นความจำเป็นในสังคมและชุมชน ผู้ที่ยึดอาชีพเหล่านี้ย่อมมีโอกาสก้าวหน้าอย่างมั่นคงได้มากและมีโอกาสว่างงานหรือตกงานได้น้อย ฉะนั้นอาชีพที่บุคคลเลือกจึงมีผลต่อสภาวะการครองชีพ ฐานะและ ความมั่นคงในชีวิตของบุคคลซึ่งมีผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการปรับตัวด้านอารมณ์ ส่วนตัวและสังคม ไม่ว่าจะเป็นการปรับตัวในชีวิตสมรสและชีวิตครอบครัว

2.2 ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในงาน ที่สำคัญคือความสามารถในการทำงานที่ได้รับมอบหมายนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นองค์ประกอบที่สำคัญของความสำเร็จในงานก็คือการเลือกอาชีพที่ใช้ความสามารถและความถนัดของบุคคลให้มากที่สุดและใช้ข้อบกพร่องของคนให้น้อยที่สุด

2.3 ความพึงพอใจในงานอาชีพที่บุคคลเลือกขึ้นอยู่กับขอบเขตของงานว่า จะสนองความต้องการของบุคคลได้ในขณะนี้ หรือมีแนวโน้มที่จะสนองความต้องการในอนาคตซึ่งขึ้นอยู่กับสัดส่วนระหว่างสิ่งที่ได้รับ และความต้องการที่จะได้รับจากอาชีพนั้นๆ สิ่งเหล่านี้อาจทำให้พบกับความพึงพอใจ ความสนุกสนานหรือความเบื่อหน่ายต่อการทำงาน ฉะนั้นการตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างชาญฉลาดย่อมหมายถึง การเลือกอาชีพที่ทำให้บุคคลพบความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตเป็นส่วนใหญ่ และงานที่จะช่วยให้บุคคลมีความสุข มีความพึงพอใจในชีวิตได้นั้น มิใช่งานที่เพียงแต่สอดคล้องกับความถนัดและความสามารถของบุคคลเท่านั้น ยังต้องสนองตอบความต้องการทางใจ สอดคล้องกับความสนใจ และบุคลิกภาพเฉพาะตัวที่แตกต่างกันด้วย บางคนอาจมีความต้องการระดับสูงในด้านเศรษฐกิจ บางคนชอบพบปะติดต่อกับผู้คน และบางคนอาจชอบทำงานตามลำพัง

สรุปได้ว่า บทบาทและหน้าที่ของงานเป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลนั้นสามารถสนองความมั่นคงทางเศรษฐกิจเสริมสร้างคุณค่า ความมีเกียรติมีศักดิ์ศรีให้บุคคลนั้นมีความมั่นคงในหน้าที่การงานได้รับความพึงพอใจ ความสุข และความสำเร็จในหน้าที่การงาน

8. ประวัติความเป็นมาของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. 2516 ได้มีการตั้งภาควิชาบริหารธุรกิจ โดย รองศาสตราจารย์ ดร.สุจิต เหล่าสุนทร อธิการบดีสมัยนั้น ได้ส่ง อาจารย์นิภา แนวนุญเนียร ไปศึกษาวิชาธุรกิจศึกษา ณ ประเทศแคนาดา เพื่อเตรียมการเปิดหลักสูตรธุรกิจศึกษา

พ.ศ. 2518 เปิดหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) ต่อเนื่อง 2 ปี วิชาเอกธุรกิจศึกษา สาขา การตลาด และการบัญชี โดย ก.พ.เทียบหลักสูตรนี้เป็นบริหารธุรกิจ (บธ.บ.) ให้ด้วยเปิดหลักสูตรวิชา โทธุรกิจศึกษา และเปิดหลักสูตรวิชาโทบริหารธุรกิจ โดยในขณะนั้นมีคณาจารย์ในภาควิชา จำนวน 7 คน

พ.ศ. 2531 ได้รับอนุมัติหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยได้รับการอนุมัติจาก ทบวงมหาวิทยาลัย และ ก.พ.

พ.ศ. 2533 ได้พัฒนาหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) ต่อเนื่อง 2 ปี เป็นโครงสร้าง หลักสูตรใหม่เป็นศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) ต่อเนื่อง 2 ปี วิชาเอกบริหารธุรกิจสาขาสถาปัตยกรรมและการบัญชี และได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2536 ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยในการเปลี่ยนชื่อปริญญาจาก ศศ.บ. เป็น บธ.บ. สาขาสถาปัตยกรรมและการบัญชี

พ.ศ. 2539 ได้รับอนุมัติหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) หลักสูตร 4 ปี วิชาเอก การตลาดและวิชาเอกการบัญชี จากทบวงมหาวิทยาลัย และ ก.พ.

พ.ศ. 2540 ได้ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม) ใหม่โดยได้รับอนุมัติจาก ทบวงมหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2541 ได้รับอนุมัติหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) สาขาวิชาการจัดการ และ การตลาด จากทบวงมหาวิทยาลัยและ ก.พ. และหลักสูตร บธ.บ วิชาเอกการตลาด และวิชาเอก การบัญชี ก.ค. ให้การรับรองและกำหนดคุณวุฒิปริญญาเป็นคุณสมบัติ เฉพาะสำหรับตำแหน่ง ข้าราชการครู

พ.ศ. 2542 มีโครงการความร่วมมือระดับบัณฑิตศึกษา สาขาธุรกิจศึกษา กับโรงเรียน พณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

พ.ศ. 2543 ได้รับอนุมัติหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 4 ปี สาขาวิชาการเงิน และการธนาคาร สาขาวิชาการจัดการ การท่องเที่ยว และการโรงแรม และสภามหาวิทยาลัยอนุมัติโครงการ เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหารมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร สาขาวิชาการจัดการและการตลาด

พ.ศ. 2544 เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจ บริหารธุรกิจ สาขาการเงินและการธนาคาร และได้เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจ บัณฑิต สาขาการตลาดและสาขาการบัญชี ในโครงการความร่วมมือระดับปริญญาตรีกับโรงเรียน พณิชยการเพชบุรีบริหารธุรกิจ เรียนวันศุกร์ วันเสาร์ และวันอาทิตย์ เต็มเวลา โครงการความร่วมมือ ทางวิชาการนี้เป็นการบริการคนในจังหวัดเพชบุรีและจังหวัดใกล้เคียง ได้มีโอกาสศึกษาต่อสูงขึ้น ทำให้ครูและนิสิตของโรงเรียนได้รับประโยชน์โดยตรงสำหรับคนที่เข้าศึกษาต่อ โรงเรียนพณิชยการ เพชบุรีบริหารธุรกิจ ได้ติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องเรียนคอมพิวเตอร์ทั้ง 3 ห้อง และติดตั้ง เครื่องปรับอากาศห้องประชุม 1 (ชั้น 2) หอประชุม ห้องเรียน ชั้น 2 และชั้น 3 ของอาคารเรียน 3 และใช้เป็นห้องเรียนของระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตาม โครงการความร่วมมือระดับปริญญาตรี – ระดับบัณฑิตศึกษา โดย รศ.ดร.สุมนทนา พรหมบุญ อธิการบดีในสมัยนั้น ได้มาเป็นประธานเปิดป้าย (<http://www.dbaswu.com/index.php>)

9. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ปรับปรุง พ.ศ.2545) ภาควิชา บริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มี 2 หลักสูตร ดังนี้

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี (ต่อเนื่อง 2 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2545

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถในการวิชาชีพทางการบัญชีและการบริหารธุรกิจ ได้อย่างมีคุณภาพ
2. เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม
3. เพื่อผลิตบัณฑิตให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพอิสระ และมีความคิดสร้างสรรค์ผลงานทางธุรกิจ
4. เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูง

โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี (ต่อเนื่อง 2 ปี) มีจำนวนหน่วยกิตรวม ตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 84 หน่วยกิต ประกอบด้วยหมวดวิชาต่อไปนี้

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	9	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า	69	หน่วยกิต
ประกอบด้วย			
- วิชาแกน	39	หน่วยกิต	

- วิชาเอก ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

ประกอบด้วย

- วิชาเอกบังคับ 24 หน่วยกิต

- วิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร		84	หน่วยกิต

รายละเอียดในหมวดวิชา

1. รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

ธว 251	ธุรกิจกับสิ่งแวดล้อม	3(3-0)
ปศ 101	เหตุการณ์โลกปัจจุบัน	2(2-0)
รัฐ 102	มนุษย์กับการเมือง	2(2-0)
สค 111	สังคมและวัฒนธรรมไทย	2(2-0)

2. รายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า 69 หน่วยกิต ประกอบด้วย

2.1 วิชาแกน

กง 231	การเงินธุรกิจ	3(3-0)
กต 241	หลักการตลาด	3(3-0)
ธว 256	นโยบายธุรกิจ	3(3-0)
ธว 257	กฎหมายธุรกิจ	3(3-0)
ธว 351	การบริหารการผลิต	3(3-0)
ธว 352	โปรแกรมคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3(2-2)
ธว 353	การประชาสัมพันธ์	3(3-0)
ธว 354	การฝึกงาน	3(0-6)
ธว 355	ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1	3(3-0)
ธว 356	ภาษาอังกฤษธุรกิจ 2	3(3-0)
ธว 361	การบริหารทรัพยากรมนุษย์	3(3-0)
ธว 451	เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	3(3-0)
บช 221	หลักการบัญชี	3(3-0)

2.2 วิชาเอก ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

2.2.1 วิชาเอกบังคับ 24 หน่วยกิต

บช 321	บัญชีชั้นกลาง 1	3(3-0)
บช 322	บัญชีชั้นกลาง 2	3(3-0)
บช 325	การบัญชีภาษีอากร	3(3-0)
บช 421	ระบบบัญชี	3(3-0)
บช 422	การบัญชีขั้นสูง	3(3-0)
บช 423	การสอบบัญชี	3(3-0)
บช 425	การวิเคราะห์งบการเงิน	3(3-0)
บช 428	การบัญชีต้นทุน	3(3-0)
2.2.2	วิชาเอก ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต	3(3-0)
บช 222	การบัญชีบริหาร	3(3-0)
บช 326	การบัญชีธุรกิจบริการ	3(3-0)
บช 327	การบัญชีรัฐบาล	3(3-0)
บช 328	การตรวจสอบและการควบคุมภายใน	3(3-0)
บช 424	การวางแผนและควบคุมกำไร	3(3-0)
บช 426	การประมวลข้อมูลทางบัญชีโดยคอมพิวเตอร์	3(3-0)
บช 427	ปัญหาการสอบบัญชี	3(3-0)
บช 429	สัมมนาการบัญชี	3(3-0)
ธร 253	สถิติธุรกิจ	3(3-0)
ธร 357	การบริหารธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง	3(3-0)

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด (ต่อเนื่อง 2 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2545 ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรินซ์ญา

มุ่งผลิตบัณฑิตบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด (ต่อเนื่อง 2 ปี) ให้มีความรู้ในการบริหาร การตลาดและการบริหารธุรกิจ สามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้จริง โดยเป็นบัณฑิตซึ่งเป็นที่ต้องการ ของตลาดแรงงานและองค์การในยุคโลกาภิวัตน์ที่สอดคล้องกับสังคมไทย ตลอดจนเป็นผู้มีจริยธรรม ในการประกอบธุรกิจ

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพทางการบริหารธุรกิจและการบริหาร การตลาดได้อย่างมีคุณภาพ โดยสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในปัจจุบัน

2. เพื่อผลิตบัณฑิตให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพอิสระและมีความคิดสร้างสรรค์ผลงานทางธุรกิจ

3. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรับผิดชอบและมีจริยธรรมในวิชาชีพ

4. เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูง

2. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

สำเร็จการศึกษาหรือกำลังเรียนเป็นภาคเรียนสุดท้าย ชั้นอนุปริญญาหรือเทียบเท่า

3. ระบบการศึกษา

กำหนดให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.2538 หมวด 1 ข้อ 6

4. ระยะเวลาการศึกษา

กำหนดให้บัณฑิตลงทะเบียนเรียนตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.2538 โดยให้ใช้ระยะเวลาการศึกษามากไม่เกิน 4 ปี การศึกษา สำหรับหลักสูตรภาคปกติและอย่างมากไม่เกิน 6 ปีการศึกษา สำหรับหลักสูตรการศึกษาภาคสมทบ

5. การวัดผลและสำเร็จการศึกษา

กำหนดให้บัณฑิตลงทะเบียนเรียนตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.2538 หมวด 5 ข้อ 21-26

6. โครงสร้าง

โครงสร้างหลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด (ต่อเนื่อง 2 ปี) มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 84 หน่วยกิต ประกอบด้วยหมวดวิชาต่อไปนี้

(1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	9	หน่วยกิต
(2) หมวดวิชาเฉพาะด้าน	ไม่น้อยกว่า	69	หน่วยกิต
ประกอบด้วย			
2.1 วิชาแกน		39	หน่วยกิต
2.2 วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	30	หน่วยกิต
ประกอบด้วย			
- วิชาเอกบังคับ		24	หน่วยกิต
- วิชาเอกเลือก	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
(3) หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	84	หน่วยกิต

รายวิชาในแต่ละหมวด

รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต ประกอบด้วย

ธว 251 ธุรกิจและสิ่งแวดล้อม	3(3-0)
ปศ 101 เหตุการณ์ในโลกปัจจุบัน	2(2-0)
รัฐ 102 มนุษย์กับการเมือง	2(2-0)
สค 111 สังคมและวัฒนธรรมไทย	2(2-0)

รายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะด้าน ไม่น้อยกว่า 69 หน่วยกิต ประกอบด้วย

1) วิชาแกน

กง 231 การเงินธุรกิจ	3(3-0)
กต 241 หลักการตลาด	3(3-0)
ธว 256 นโยบายธุรกิจ	3(3-0)
ธว 257 กฎหมายธุรกิจ	3(3-0)
ธว 351 การบริหารการผลิต	3(3-0)
ธว 352 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางธุรกิจ	3(2-2)
ธว 354 การฝึกงาน	3(0-6)
ธว 355 ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1	3(3-0)
ธว 356 ภาษาอังกฤษธุรกิจ 2	3(3-0)
ธว 361 การบริหารทรัพยากรมนุษย์	3(3-0)
ธว 415 เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	3(3-0)
บช 221 หลักการบัญชี	3(3-0)
บช 222 การบัญชีบริหาร	3(3-0)

2) วิชาเอก

ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

2.1) วิชาเอกบังคับ

24 หน่วยกิต

กต 341 การบริหารการตลาด	3(3-0)
กต 342 การบริหารการขาย	3(3-0)
กต 343 การวิเคราะห์เชิงปริมาณทางการตลาด	3(2-2)
กต 441 พฤติกรรมผู้บริโภค	3(3-0)
กต 442 การส่งเสริมการตลาด	3(3-0)
กต 443 การตลาดระหว่างประเทศ	3(3-0)
กต 444 การวิจัยตลาด	3(2-2)

กต 445 สัมมนาปัญหาการตลาด	3(3-0)
2.2) วิชาเอกเลือก	
กต 242 การตลาดการเกษตร	3(3-0)
กต 243 การตลาดอุตสาหกรรม	3(3-0)
กต 244 การตลาดการเงิน	3(3-0)
กต 245 การตลาดบริการ	3(3-0)
กต 246 การตลาดการท่องเที่ยวและโรงแรม	3(3-0)
กต 344 การโฆษณาและประชาสัมพันธ์	3(3-0)
กต 345 การบริหารการค้าปลีก	3(3-0)
กต 346 การบริหารการค้าส่ง	3(3-0)
กต 347 การบริหารการจัดจำหน่าย	3(3-0)
กต 348 การบริหารการจัดซื้อ	3(3-0)
กต 349 การขนส่ง	3(3-0)
กต 446 การจัดการหีบห่อ	3(3-0)
กต 447 นโยบายผลิตภัณฑ์และราคา	3(3-0)
กต 448 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางการตลาด	3(2-2)
กต 449 การศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาด	3(2-2)
ธร 253 สถิติธุรกิจ	3(2-2)
ธร 353 การภาษีอากร	3(3-0)
ธร 357 การบริหารธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง	3(3-0)

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

1. การศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อได้มีผู้วิจัยดังนี้

กาญจนา พันธุ์เยี่ยม (2546 : อัดสำเนา) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการโรงแรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโกลกัณฑ์ พบว่า แรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวเป็นแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเข้าเป็นนิสิต นักศึกษาต้องการมีความก้าวหน้าในชีวิต การที่นักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาการโรงแรมเป็นทางด้านสายอาชีพในสาขาหนึ่งและต้องการนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ

นิตยา ประเสริฐประศาสน์ (2546 : อัดสำเนา) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี พบว่าแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว เป็นแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเข้าเป็นนิสิต ได้แก่ ต้องการมีความรู้พื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป ต้องการมีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้นและมีความต้องการในวิชาชีพ

พันโทเปรมชัย สโรบล.(2542 : 68) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่า เหตุจูงใจ 6 ด้าน คือ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านสังคม ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเองและด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุจูงใจในระดับมาก นักเรียนเตรียมทหารที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ระดับการศึกษาของบิดา มารดา อาชีพของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว หรือผู้ปกครองต่อเดือนและการได้รับความรู้เกี่ยวกับโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมไม่แตกต่างกัน

รวีพร นิลदानวงศ์ (2544. อัดสำเนา) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียน หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลอื่นๆ ที่เป็นสิ่งจูงใจในการเลือกเรียน ด้านความสนใจและความถนัด ด้านความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยนิสิตได้ตอบคำถามในแบบสอบถามปลายเปิดที่เป็นสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนของนิสิตที่มีความถี่สูง 10 อันดับ คือ

1. เป็นสถานศึกษาแห่งแรกที่เปิดรับสมัครในแต่ละปีการศึกษา
2. สนใจและเรียนตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพจึงศึกษาต่อในระดับนี้มาเรื่อยๆ
3. สามารถประกอบอาชีพได้ทุกสถานะเศรษฐกิจ
4. ต้องการมีธุรกิจส่วนตัว
5. สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับหลายงาน
6. รักในสาขาวิชาที่เรียน เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วก็เหมือนกับนิสิตภาคปกติที่ผ่านการสอบเอ็นทรานซ์
7. ต้องการรู้จักการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
8. ชอบเรื่องเกี่ยวกับการคำนวณตัวเลข
9. การจบปริญญาตรีในทุกสถาบันการศึกษาของรัฐที่ต้องสอบแข่งขันสูงจะทำให้โอกาสในการทำงานสูงตามไปด้วย
10. สามารถประกอบอาชีพที่ตนเองชอบ เช่น ขายของและทำกิจการต่างๆ

สุวลี จันลัม(2545. อัดสำเนา) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีกในระบบทวิภาคีของนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน พบว่านักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียน ด้านพัฒนาตนเอง ด้านสังคม และด้านอาชีพ เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุพินดา ฤทธิจันทร์ (2547. อัดสำเนา) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 2 โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพณิชยการ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่นและด้านลักษณะของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีแผนกวิชาต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักศึกษาที่มีเพศและอาชีพของผู้ปกครองมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อัญชลี พวงสมบัติ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน คณะวิชาคหกรรม ในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ พบว่า สถานศึกษาควรจัดให้มีการแนะแนวในลักษณะของการบริการชุมชน โดยให้คำปรึกษาหรือชี้ช่องทางวิชาชีพ สภาพของตลาดแรงงานให้แก่ผู้สมัครเข้าเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจของผู้เรียนอีกครั้งหนึ่ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของบิดามารดา

เพ็ญศรี จินดาคักดี (2538 : 32) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า อาชีพของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน

สุพจน์ นฤมล (2534 : 263) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษาจังหวัดยโสธรและจังหวัดระยอง แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันอยู่ในจังหวัดพื้นที่เขตอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสายในการเรียนต่อของนักเรียนต่างกัน

รวีพร นิลदानวงศ์ (2544 : 56) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน มีสิ่งสนใจในการเลือกเรียน โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรตาม

2.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว

สุวิมล ดีสัน (2521 : 45) ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสังกัดโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดอุบลราชธานี พบว่าองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียน คือ ต้องการประกอบอาชีพที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ รองลงมาคือ ต้องการประกอบอาชีพที่อาศัยความรู้และวิทยาการใหม่ๆ ต้องการแผนการเรียนที่ง่ายกว่าแผนการเรียนอื่น

รวีพร นิลदानวงศ์ (2544 : 54) ได้ทำการวิจัยสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พบว่าองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ต้องการยกระดับคุณวุฒิให้สูงขึ้นเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น รองลงมาคือ ต้องการมีประสบการณ์แปลกใหม่จากการศึกษา

2.2 ด้านลักษณะของสถาบัน

วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย (2544 : 52) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ พบว่า มีผู้ให้ความคิดเห็นว่าวิทยาเขตเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงมากที่สุด และผู้ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ วิทยาเขตเป็นสถาบันที่มีกฎระเบียบเข้มงวด

สุพินดา ฤทธิจันทร์(2546 : 60) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของนักเรียนชั้นปีที่ 2 โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชย์การ กรุงเทพมหานคร พบว่าแรงจูงใจที่มีระดับมากด้านลักษณะของโรงเรียน คือ โรงเรียนมีทำเลที่ตั้งต่อการเดินทางมาเรียน

2.3 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

พนิดา ไพโรจน์เพชรราชูท (2545 : 75) ได้ทำการวิจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า นักศึกษาได้รับการสนับสนุนจากบิดมารดา ผู้ปกครองภาคภูมิใจ มากที่สุด รองลงมาจากอาจารย์แนะแนวการศึกษา มาสมัครเรียนตามเพื่อน

2.4 ด้านปัจจัยทางสังคม

วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย (2544 :58) ได้ทำการวิจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ พบว่า นักศึกษาต้องการ ศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้เพราะทำให้รู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคมและอยู่ในสังคมของคนดีไม่มีการ ทะเลาะวิวาทกัน

งานวิจัยต่างประเทศ

ฮูล (Houle. 1961 : 15 –16) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา พบว่าผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกัน โดยแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. มาเรียนอย่างมีเป้าหมาย (Goal Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะด้านวิชาชีพ

2. มาเรียนเพื่อต้องการเข้าร่วมกิจกรรม (Activity Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะชอบ บรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม ต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือต้องการมีเพื่อนหรือเพื่อจัด ความเหงา

3. มาเรียนเพราะต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ (Learning Oriented) หมายถึง มาเรียน เพราะมีใจรักเรียน ต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุด

โบเชียร์ (Boshier.1971 : 3 – 26) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนต่อของผู้ใหญ่ใน ประเทศแคนาดา นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา โดยสร้างเครื่องมือหรือแบบจัดการเข้าเรียนต่อ (Education Participation Scale หรือ EPS) และนำไปทำการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้า เรียนของผู้ใหญ่ในประเทศดังกล่าว โดยแบ่งแรงจูงใจเป็น 14 ด้าน คือ

1. แรงจูงใจด้านความต้องการช่วยเหลือสังคม
2. แรงจูงใจด้านการติดต่อทางสังคม
3. แรงจูงใจด้านการเพิ่มพูนความรู้ตามการชี้แนะของผู้อื่น
4. แรงจูงใจด้านประเพณีปัญหา
5. แรงจูงใจด้านเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาชีพตามการชี้แนะของตนเอง
6. แรงจูงใจด้านการทำตามระเบียบสังคม
7. แรงจูงใจด้านการเตรียมตัวเพื่อการศึกษา
8. แรงจูงใจด้านความอยากรู้อยากเห็นทางวิชาการ
9. แรงจูงใจด้านการทดแทนด้านสังคม
10. แรงจูงใจด้านการอยากมีส่วนร่วมในสังคม

11. แรงจูงใจด้านการหลบเลี่ยงรายการโทรทัศน์
12. แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเองและหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่าย
13. แรงจูงใจด้านการฝึกปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
14. แรงจูงใจด้านการเสริมความรู้ในส่วนที่ขาดอยู่

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าผู้ใหญ่เข้าเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกันและตัวแปรด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพมีส่วนเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจเหล่านี้ด้วย คือ ผู้ที่มีอายุน้อยมีแรงจูงใจด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นสูง เพศชายมีแรงจูงใจด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่นและแรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพสูง ผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำมีแรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพสูงนอกจากนี้ผู้ที่เข้ามาเรียนอาจมีแรงจูงใจมากกว่าหนึ่งด้าน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นว่า แรงจูงใจในการเรียนของแต่ละบุคคลนั้น อาจมีแรงจูงใจที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งแรงจูงใจทำให้นักศึกษานั้นแสดงพฤติกรรมที่ต่างกันไปตามแรงจูงใจที่ แต่ละบุคคลได้รับมา ซึ่งแรงจูงใจในการเรียนนั้นส่งผลมาจากความต้องการของนิสิตโดยที่จะพัฒนาตนเองนั้นให้มีความรู้ความสามารถ ต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองตามความสนใจและความถนัด ความเชื่อมั่นในตนเอง สภาพแวดล้อมรอบๆ ตัว เช่น ครอบครัว เพื่อนฝูงในโรงเรียน การได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม มีผลกระทบต่อแรงจูงใจ และในขณะเดียวกันก็มีแรงจูงใจในการเรียนเพื่อพัฒนาทางสมองและสติปัญญาแทรกอยู่ด้วย การได้เลื่อนสถานภาพ การปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในสังคมยุคปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อมุ่งหวังที่จะให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคม มีคุณภาพ จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจที่ว่ามี ความรู้ความสามารถในวิชาชีพได้อย่างมีคุณภาพ สามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้จริง โดยเป็นบัณฑิตซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและองค์การในยุคโลกาภิวัตน์ที่สอดคล้องกับสังคมไทย ตลอดจนเป็นผู้มีจริยธรรมในการประกอบธุรกิจ การที่จะให้นิสิตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพดังกล่าวมาข้างต้น สถานศึกษาจะต้องจัดการศึกษาที่สามารถตอบสนองความต้องการของนิสิต เพื่อให้นิสิตสามารถดำเนินชีวิตไปในทิศทางที่สังคมต้องการ ด้วยเหตุผลนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนการจัดการศึกษา การแนะแนว และการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในปัจจุบันในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ(ต่อเนื่อง 2 ปี)ของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรเป้าหมาย

กลุ่มที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำแนกตามตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนนิสิต

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	รวม (คน)	
	สาขาวิชาการตลาด	สาขาวิชาการบัญชี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	119	122
โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ	37	45
รวมทั้งหมด	323	

แหล่งที่มา : กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ณ วันที่ 5 กรกฎาคม 2549

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 (ประสานมิตร) วิชาเอกการตลาด จำนวน 119 คน และวิชาเอกการบัญชี 122 คน (เพชรบุรี) วิชาเอกการตลาด จำนวน 37 คน และวิชาเอกการบัญชี 45 คน รวมทั้งหมด 323 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนิสิต ซึ่งจำแนกตาม เพศ สาขาวิชา อาชีพของ ผู้ปกครองและสถาบันการศึกษาเดิม เป็นคำตอบแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านปัจจัยทางสังคม โดยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	แรงจูงใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	แรงจูงใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	แรงจูงใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	แรงจูงใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	แรงจูงใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้นิสิตแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามของกาญจนา พันธุ์เยี่ยม (2546) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการโรงแรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต โกลกัณฑ์ นิตยา ประเสริฐศาสนต์ (2546) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี รวิพร นิลदानวงศ์ (2544) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สุพินดา ฤทธิจันทร์ (2547) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้น

ปีที่ 2 โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชย์การ และวิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย (2544) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมนคล วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ เพื่อเป็นแนวทางในสร้างแบบสอบถาม

2. สสำรวจแรงจูงใจเบื้องต้นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิต โดยการสัมภาษณ์นิสิต ชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแบบสอบถาม

3. ศึกษารูปแบบและวิธีการเขียนแบบสอบถามและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการนำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับ แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมาย

4. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจการเรียนรู้ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเหตุผลส่วนตัว 15 ข้อ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง 15 ข้อ ด้านลักษณะของสถาบัน 15 ข้อ และด้านปัจจัยทางสังคม 15 ข้อ รวมทั้งหมด 60 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบข้อความในแบบสอบถามทั้งในด้านเนื้อหา ความเข้าใจและการใช้ภาษาให้มีความเที่ยงตรงสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าและนำมาปรับปรุงแก้ไข

6. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจและความชัดเจนของภาษา จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

6.1 รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพิร์ ลิ้มไทย ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันท์ สุรักษา ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6.4 อาจารย์จูงใจ แสงพันธ์ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6.5 อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

7. นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจจากผู้เชี่ยวชาญมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คัดเลือกแบบสอบถามที่มีค่าสอดคล้องเท่ากันหรือมากกว่า .5 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามจำนวน 52 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.60 หรือ 1.00

8. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาด ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการทดลองใช้เครื่องมือด้วยตนเอง

9. วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.953

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากคณบดีคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้

2. ผู้วิจัยขออนุญาตอาจารย์ผู้สอนในระดับชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงให้นิสิตเข้าใจวัตถุประสงค์ของการตอบและอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามให้เข้าใจชัดเจนก่อนเริ่มต้นตอบแบบสอบถาม พร้อมเก็บแบบสอบถามกลับคืนมาด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองพร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามปรากฏว่ามีความสมบูรณ์ทั้งหมด 323 ฉบับ

2. จำแนกข้อมูลแบบสอบถามตามตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1 เพศ

2.2 สาขาวิชา

2.3 อาชีพผู้ปกครอง

2.4 สถาบันการศึกษาเดิม

3. จำแนกข้อมูลของแบบสอบถามตามตัวแปรทั้ง 4 ด้าน และตรวจให้คะแนนแรงจูงใจในการเรียนของแต่ละข้อของคำถามตามค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกที่กำหนดไว้ให้แต่ละด้านรวม 4 ด้าน ได้แก่

- 3.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว
- 3.2 ด้านลักษณะของสถาบัน
- 3.3 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- 3.4 ด้านปัจจัยทางสังคม

4. นำข้อมูลที่ได้ไปสร้างโปรแกรม เพื่อวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for Social Sciences/Personal Computer)

5. วิเคราะห์สถานภาพของนิสิตที่ตอบแบบ โดยหาค่าร้อยละ

6. วิเคราะห์แรงจูงใจ โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายข้อและรายด้าน และแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	แรงจูงใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	แรงจูงใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	แรงจูงใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	แรงจูงใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	แรงจูงใจน้อยที่สุด

7. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำแนกตามตัวแปรเพศ สาขาวิชา และสถาบันการศึกษาเดิม โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test)

8. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำแนกตามตัวแปร อาชีพผู้ปกครอง โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way Analysis of Variance)

9. เมื่อพบว่ามีความสำคัญทางสถิติทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2546 : 248)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2549:16)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษา
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนของคนในกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการจะศึกษา

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2549:17)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละระดับยกกำลังสอง
	$(\sum x^2)$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อความกับสิ่งที่ต้องการวัด

(บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์.2549: 1)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	R	แทน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
			ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ให้ค่า +1
			ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ให้ค่า 0

ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ให้ค่า -1

$$\frac{\sum R}{N} \text{ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ}$$

$$N \text{ แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}$$

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น โดยใช้
สัมประสิทธิ์แอลฟา α - Coefficient (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2549 : 14)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ	α	=	แทน	ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ
	K	=	แทน	จำนวนส่วนย่อยหรือจำนวนข้อคำถามของเครื่องมือ
	S_i^2	=	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละส่วนย่อยหรือแต่ละข้อ
	S_x^2	=	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับของเครื่องมือวัด

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา
ของครอนบัค (Cronbach – Coefficient – Alpha) (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2548: 15)

$$r_{tt} \text{ หรือ } \alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt} หรือ α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด (แบบสอบถาม)
	K	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_x^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับของเครื่องมือวัด

2.4 หาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement) (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์.2548: 14)

$$SE_M = S_x \sqrt{1 - r_{tt}}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนรวมทั้งฉบับ
	SE_M	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของคะแนนรวมทั้งฉบับ
	S_x	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

3. สถิติทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม ใช้ t-test for independent samples โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546 : 165)

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
	$\overline{X}_1, \overline{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	n_1, n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ กลุ่มที่ 2

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) โดยใช้สูตรของ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546 : 236)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่พิจารณาใน F – distribution
	MS_B	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

ถ้าพบว่ามีความสำคัญทางสถิติทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2546 : 248)

$$CV_d = \sqrt{(k-1)(F^*)(MS_{\text{within}})(2/n)}$$

เมื่อ	k	แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	F^*	แทนค่า F ที่เปิดจากตาราง (Critical Value)
	MS_{within}	แทนค่า Mean square within group ที่คำนวณไว้แล้วในการวิเคราะห์ความแปรปรวน
	n	แทนจำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{x}$	=	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	=	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	=	จำนวนนิสิต
t	=	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – Distribution
F	=	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – Distribution
df	=	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ [Degrees of Freedom]
Sx	=	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวมทั้งฉบับ
r_{tt}	=	ค่าความเชื่อมั่น
SE _M	=	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
MD	=	ผลต่างเฉลี่ย
SE	=	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
Sig	=	ความน่าจะเป็นของนัยสำคัญ
*	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนิสิต ระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี)
ชั้นปีที่ 3 ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 2 การศึกษาระดับแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 4 การศึกษาข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของนิสิตปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 นี้ ผู้วิจัยได้จำแนกนิสิตตามเพศ สาขาวิชา อาชีพของผู้ปกครอง และสถาบันการศึกษาเดิม แล้วทำการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ตามตัวแปร ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 2 ข้อมูลทั่วไปของนิสิต

ข้อมูลทั่วไปของนิสิต	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 หญิง	276	85.4
1.2 ชาย	47	14.6
รวม	323	100.0
2. สาขาวิชา		
2.1 การบัญชี	167	51.7
2.2 การตลาด	156	48.0
รวม	323	100.0
3. อาชีพของผู้ปกครอง		
3.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	52	16.1
3.2 เกษตรกร	95	29.4
3.3 ธุรกิจส่วนตัว	113	35.0
3.4 พนักงานบริษัท/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	63	19.5
รวม	323	100.0
4. สถาบันการศึกษาเดิม		
4.1 สถาบันการศึกษาของรัฐบาล	219	67.8
4.2 สถาบันการศึกษาของเอกชน	104	32.2
รวม	323	100.0

ผลการวิเคราะห์ตาราง 2 พบว่านิสิตผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 323 คน ส่วนใหญ่เป็นนิสิตเพศหญิง (85.4%) สาขาวิชาการบัญชี (51.7%) ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (35%) และจบจากสถาบันการศึกษาของรัฐบาล (67.85%)

ตอนที่ 2 การศึกษาระดับแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี)

การวิเคราะห์ในตอนที่ 2 นี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนระดับแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิต มาหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมและรายด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านปัจจัยทางสังคม ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) โดยรวมและแยกเป็นรายด้าน

แรงจูงใจในการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	S_x	r_{tt}	SE_M
ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.08	0.58	15.49	0.86	5.73
ด้านลักษณะของสถาบัน	4.15	0.59	15.47	0.86	5.72
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.85	0.72	15.91	0.80	7.00
ด้านปัจจัยทางสังคม	4.23	0.59	15.37	0.88	5.22
รวม	4.22	0.55	15.59	0.93	4.05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 3 พบว่าแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ ด้านปัจจัยทางสังคม ($\bar{X} = 4.23$) ด้านลักษณะของสถาบัน ($\bar{X} = 4.15$) ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = 4.08$) และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.85$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ด้านเหตุผลส่วนตัว เป็นรายชื่อ

แรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สนใจเกี่ยวกับวิชาด้านการบริหารธุรกิจ	4.25	0.71	มาก
2. มีความรู้ความสามารถทางด้านการบริหารธุรกิจเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว	3.63	0.76	มาก
3. มีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจอย่างแน่นอน	4.11	0.76	มาก
4. ต้องการเพิ่มพูนประสบการณ์ทางด้านการบริหารธุรกิจ	4.16	0.76	มาก
5. ต้องการสอบแข่งขันประเมินความสามารถของตนเอง	3.59	0.86	มาก
6. ต้องการมีอนาคตที่ก้าวหน้าในอาชีพทางด้านธุรกิจ	4.27	0.77	มาก
7. ลักษณะนิสัยของตนเองเหมาะกับวิชาชีพทางธุรกิจ	3.72	0.77	มาก
8. วิชาด้านการบริหารธุรกิจเป็นวิชาชีพที่สามารถพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าได้ตลอดเวลา	4.08	0.80	มาก
9. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.17	0.76	มาก
10. เรียนตามความถนัดของตนเอง	3.84	0.76	มาก
11. เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อระดับที่สูงขึ้น	4.00	0.74	มาก
12. การศึกษาวิชาการทางด้านการบริหารธุรกิจทำให้ตื่นตัวอยู่เสมอ	3.92	0.72	มาก
13. หลักสูตรที่เรียนฝึกให้คิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาเป็น	3.90	0.71	มาก
รวม	4.08	0.58	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 พบว่า แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ด้านเหตุผลส่วนตัว เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก คือ ต้องการมีอนาคตที่ก้าวหน้าในอาชีพทางด้านธุรกิจ ($\bar{X} = 4.27$) รองลงมาคือ สนใจเกี่ยวกับวิชาด้านการบริหารธุรกิจ ($\bar{X} = 4.25$) และต้องการเพิ่มพูนประสบการณ์ทางด้านการบริหารธุรกิจ ($\bar{X} = 4.16$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ด้านลักษณะของสถาบัน เป็นรายชื่อ

แรงงใจด้านลักษณะของสถาบัน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
14. มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.39	0.74	มาก
15. มหาวิทยาลัยมีมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอนทางด้านบริหาร ธุรกิจ เท่าเทียมกับมหาวิทยาลัยอื่น	4.20	0.77	มาก
16. มหาวิทยาลัยเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ	4.07	0.72	มาก
17. การสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อไม่ยุ่งยาก	3.77	0.81	มาก
18. เปิดสอนหลักสูตรตรงกับความต้องการ	4.07	0.80	มาก
19. คณาจารย์มีความรู้ ความสามารถและมีชื่อเสียงด้านการสอน	4.25	0.74	มาก
20. หลักสูตรทางบริหารธุรกิจที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน มีหลายสาขา วิชาให้เลือก เช่น สาขาการบัญชีและสาขาวิชาการตลาด	3.92	0.81	มาก
21. การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับหลักสูตรน่าเชื่อถือ	3.91	0.75	มาก
22. ศรัทธาชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	4.35	0.75	มาก
23. ที่ตั้งของมหาวิทยาลัยสะดวกต่อการเดินทาง	3.90	1.00	มาก
24. การจัดสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมสวยงาม	3.71	0.90	มาก
25. มหาวิทยาลัยมีค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่สูงมาก	3.55	0.94	มาก
26. มหาวิทยาลัยส่งเสริมสนับสนุนในด้านวิชาการ เช่น การศึกษาดูงาน นอกสถานที่และกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น การมีสโมสรนิสิต	3.51	0.90	มาก
27. มหาวิทยาลัยมีสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนที่ทันสมัย	3.93	0.76	มาก
รวม	4.15	0.59	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 พบว่า แรงงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก คือ
มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม ($\bar{X} = 4.39$) รองลงมาคือ ศรัทธาชื่อเสียงของ
มหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.35$) และมหาวิทยาลัยมีมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอนทางด้านบริหารธุรกิจ
เท่าเทียมกับมหาวิทยาลัยอื่น ($\bar{X} = 4.20$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของ
นิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นรายชื่อ

แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
28. บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้เข้าศึกษา	3.81	0.91	มาก
29. คนรู้จักแนะนำให้เข้าศึกษา	3.81	0.85	มาก
30. ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เข้าศึกษา	3.68	1.02	มาก
31. เข้าเรียนตามเพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกัน	3.18	1.19	ปานกลาง
32. อาจารย์แนะแนวของสถาบันการศึกษาเดิมแนะนำ	3.33	1.07	ปานกลาง
33. ครูอาจารย์ที่สอนทางด้านธุรกิจเป็นแรงจูงใจให้เรียน	3.47	1.03	ปานกลาง
34. รุ่นพี่แนะนำให้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้	3.23	1.21	ปานกลาง
35. ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง	4.29	0.84	มาก
36. ได้เห็นความสำเร็จจากบุคคลที่ใกล้ชิดที่ประกอบอาชีพทางธุรกิจ ซึ่งสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้	3.65	1.02	มาก
37. สถานประกอบการเป็นผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียน	2.93	1.34	ปานกลาง
38. คณาจารย์ให้ความเป็นกันเองและดูแลนิสิตเป็นอย่างดี	3.89	0.91	มาก
รวม	3.85	0.72	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 6 พบว่า แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.29$) รองลงมาคือ คณาจารย์ให้ความเป็นกันเองและดูแลนิสิตได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.89$) และ บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้เข้าศึกษาและคนรู้จักแนะนำให้เข้าศึกษา ($\bar{X} = 3.81$) ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยตามลำดับ ดังนี้ ครูอาจารย์ที่สอนทางด้านธุรกิจเป็นแรงจูงใจให้เรียนเอง ($\bar{X} = 3.47$) รองลงมาคือ อาจารย์แนะแนวของสถาบันการศึกษาเดิม แนะนำ ($\bar{X} = 3.33$) และ รุ่นพี่แนะนำให้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ($\bar{X} = 3.23$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของ
นิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ด้านปัจจัยทางสังคม เป็นรายชื่อ

แรงจูงใจด้านปัจจัยทางสังคม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
39. สังคมให้ความยอมรับผู้สำเร็จการศึกษาทางบริหารธุรกิจ	4.27	0.74	มาก
40. รู้จักเพื่อนต่างวิชาชีพและแลกเปลี่ยนประสบการณ์	3.81	0.85	มาก
41. ถ้าสำเร็จการศึกษาแล้วทำได้เลื่อนสถานภาพทางสังคม	4.02	0.78	มาก
42. เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ	4.08	0.75	มาก
43. ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ของตนเองให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง	4.06	0.70	มาก
44. บริหารธุรกิจเป็นวิชาที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม	4.13	0.63	มาก
45. ทำให้มีโอกาสการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ ในสังคมมากขึ้น	3.97	0.68	มาก
46. โอกาสประกอบธุรกิจเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน	4.07	0.73	มาก
47. จะได้ใช้ความรู้ความสามารถทางบริหารธุรกิจในการประกอบอาชีพ	4.12	0.73	มาก
48. ได้รับความรู้ตรงกับงานที่กำลังปฏิบัติในสถานประกอบการ	3.90	0.89	มาก
49. เป็นแบบอย่างในการฝึกหัดความรู้แก่ครอบครัว	3.89	0.83	มาก
50. ขยายโอกาสความก้าวหน้าและความสำเร็จให้แก่ตนเอง	4.20	0.70	มาก
51. เพื่อพัฒนาตนเองให้คิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้	4.16	0.66	มาก
52. พัฒนาความสามารถของตนเองด้านวิชาชีพให้สูงขึ้น	4.20	0.68	มาก
รวม	4.23	0.59	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 7 แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตด้านปัจจัยทางสังคม เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก คือ สังคมให้ความยอมรับผู้สำเร็จการศึกษาทางบริหารธุรกิจ ($\bar{X} = 4.27$) รองลงมาคือ อันดับสอง คือ ขยายโอกาสความก้าวหน้าและความสำเร็จให้แก่ตนเองและพัฒนาความสามารถของตนเองด้านวิชาชีพให้สูงขึ้น ($\bar{X} = 4.20$) และเพื่อพัฒนาตนเองให้คิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ($\bar{X} = 4.16$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของ
นิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจในการเรียน	ชาย (N=47)		หญิง (N=276)		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.09	0.58	3.98	0.54	1.26	0.20
2. ด้านลักษณะของสถาบัน	4.16	0.60	4.10	0.55	0.68	0.49
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.85	0.73	3.82	0.67	0.30	0.76
4. ด้านปัจจัยทางสังคม	4.22	0.59	4.33	0.55	-1.23	0.21
รวม	4.22	0.56	4.27	0.53	-0.57	0.56

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 8 พบว่า นิสิตเพศชายมีแรงจูงใจในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) และแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านปัจจัยทางสังคม ($\bar{X} = 4.22$) ด้านลักษณะของสถาบัน ($\bar{X} = 4.16$) ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = 4.09$) และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.85$)

ส่วนนิสิตเพศหญิงมีแรงจูงใจในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$) และแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านปัจจัยทางสังคม ($\bar{X} = 4.33$) ด้านลักษณะของสถาบัน ($\bar{X} = 4.10$) ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = 3.98$) และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.82$)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศ พบว่านิสิตชายกับนิสิตหญิงมีแรงจูงใจในการเรียนโดยรวมไม่ต่างกัน ($t = -0.57$) และแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ด้านปัจจัยทางสังคม ($t = -1.23$) ด้านเหตุผลส่วนตัว ($t = 1.26$) ด้านลักษณะของสถาบัน ($t = 0.68$) และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($t = 0.30$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของ
นิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

แรงจูงใจในการเรียน	สาขาวิชา				t	Sig.
	การบัญชี (N =167)		การตลาด (N=156)			
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.02	0.57	4.14	0.58	-1.92	0.56
2. ด้านลักษณะของสถาบัน	4.19	0.50	4.11	0.67	1.31	0.19
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.81	0.76	3.89	0.67	-0.95	0.33
4. ด้านปัจจัยทางสังคม	4.23	0.57	4.24	0.60	-0.14	0.88
รวม	4.20	0.55	4.25	0.55	-0.75	0.45

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 พบว่า แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.20) และแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านปัจจัยทางสังคม ($\bar{X}$ =4.23) ด้านลักษณะของสถาบัน ($\bar{X}$ =4.19) ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X}$ =4.02) และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}$ =3.81)

ส่วนแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาการตลาดโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.25) และแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านปัจจัยทางสังคม ($\bar{X}$ =4.24) ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X}$ =4.14) ด้านลักษณะของสถาบัน ($\bar{X}$ =4.11) และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}$ =3.89)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างสาขาวิชา พบว่าสาขาวิชาการบัญชีกับสาขาวิชาการตลาด มีแรงจูงใจในการเรียนโดยรวมไม่ต่างกัน (t = -0.75) และแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ด้านเหตุผลส่วนตัว (t =1.92) ด้านลักษณะของสถาบัน (t = 1.30) ด้านปัจจัยทางสังคม (t =-0.14) และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (t = -0.95)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามสถาบันการศึกษาเดิม

แรงจูงใจในการเรียน	สถาบันการศึกษาเดิม				t	Sig.
	สถาบันการศึกษา ของรัฐบาล (N = 219)		สถาบันการศึกษา ของเอกชน (N = 104)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.09	0.59	4.06	0.55	0.42	0.67
ด้านลักษณะของสถาบัน	4.12	0.56	4.21	0.64	-1.19	0.19
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.76	0.73	3.97	0.68	-2.13	0.03*
ด้านปัจจัยทางสังคม	4.21	0.58	4.27	0.59	-0.88	0.37
รวม	4.21	0.57	4.25	0.52	-0.50	0.61

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 10 พบว่า นิสิตที่จบจากสถาบันการศึกษาของรัฐบาล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) และแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านปัจจัยทางสังคม ($\bar{X} = 4.21$) ด้านลักษณะของสถาบัน ($\bar{X} = 4.12$) ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = 4.09$) และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.76$)

นิสิตที่จบจากสถาบันการศึกษาของเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) และแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านปัจจัยทางสังคม ($\bar{X} = 4.27$) ด้านลักษณะของสถาบัน ($\bar{X} = 4.21$) ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = 4.06$) และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.97$)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างสถาบันการศึกษาเดิม พบว่าสถาบันการศึกษาของรัฐบาลและสถาบันการศึกษาของเอกชน มีแรงจูงใจในการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -0.50$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -2.13$) ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ($t = 0.42$) ด้านปัจจัยทางสังคม ($t = -0.88$) ด้านลักษณะของสถาบัน ($t = -1.19$) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์ในตอนที่ 3 นี้ ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่ม โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยรวมทุกด้านและแต่ละด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคม ดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับ

ปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ทั้ง 4 ด้าน จำแนกตาม อาชีพของผู้ปกครอง

แรงจูงใจในการเรียน	อาชีพของผู้ปกครอง								F	Sig.
	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (N=52)		เกษตรกร (N=95)		ธุรกิจส่วนตัว (N=113)		พนักงาน บริษัท/ลูกจ้าง บริษัทเอกชน (N=63)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.16	0.67	4.11	0.53	4.00	0.55	4.10	0.61	1.07	0.35
ด้านลักษณะของสถาบัน	4.40	0.49	4.14	0.58	4.03	0.62	4.18	0.56	5.15	0.00*
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.73	0.74	3.94	0.70	3.76	0.73	3.91	0.69	1.35	0.25
ด้านปัจจัยทางสังคม	4.30	0.75	4.25	0.50	4.16	0.53	4.28	0.64	0.96	0.40
รวม	4.41	0.59	4.22	0.48	4.12	0.52	4.26	0.63	3.70	0.01*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 11 พบว่า นิสิตที่มีอาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 3.70$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ด้านลักษณะของสถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 5.15$) ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($F = 1.35$) ด้านเหตุผลส่วนตัว ($F = 1.07$) และด้านปัจจัยทางสังคม ($F = 0.96$) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีการของเซฟเฟ

ตาราง 12 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ในด้านลักษณะของสถาบัน

แรงจูงใจในการเรียน	MD	SE	Sig.
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ-เกษตรกร	0.27	0.0099	0.06
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ-ธุรกิจส่วนตัว	0.38*	0.0096	0.00
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ- พนักงานบริษัท/ ลูกจ้างบริษัทเอกชน	0.22	0.11	0.24
เกษตรกร-ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-0.27	0.0099	0.06
เกษตรกร-ธุรกิจส่วนตัว	0.11	0.0080	0.59
เกษตรกร-พนักงานบริษัท/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	-0.04457	0.0093	0.97

ผลการวิเคราะห์ตาราง 12 พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 4.40$) กับอาชีพธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 4.03$) มีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาชีพอื่นๆ นั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 13 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ในด้านรวม

แรงจูงใจในการเรียน	MD	SE	Sig.
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ-เกษตรกร	0.19	0.0094	0.24
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ-ธุรกิจส่วนตัว	0.30*	0.0091	0.01
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ- พนักงานบริษัท/ ลูกจ้างบริษัทเอกชน	0.15	0.10	0.53
เกษตรกร-ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-0.19	0.0094	0.24
เกษตรกร-ธุรกิจส่วนตัว	0.11	0.0075	0.58
เกษตรกร-พนักงานบริษัท/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	-0.0409	0.0088	0.97

ผลการวิเคราะห์ตาราง 13 พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 4.41$) กับอาชีพธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 4.12$) มีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาชีพอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 4 การศึกษาข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี)

การวิเคราะห์ในตอนที่ 4 นี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้เขียนไว้ในแต่ละด้านแล้วทำการแจกแจงความถี่และเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

ตาราง 14 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ด้านเหตุผลส่วนตัว

แรงจูงใจ	จำนวนความถี่
<u>ด้านเหตุผลส่วนตัว</u>	
1. มีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจอย่างแน่นอน	17
2. เรียนตามความถนัดของตนเอง	12
3. ต้องการมีอนาคตที่ก้าวหน้าในอาชีพทางด้านธุรกิจ	7
4. เรียนตามความรู้พื้นฐานเดิม	4
5. ต้องการเพิ่มพูนประสบการณ์ทางด้านบริหารธุรกิจ	3
6. เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อระดับที่สูงขึ้น	2
7. การศึกษาวิชาการทางด้านบริหารธุรกิจทำให้ตื่นตัวอยู่เสมอ	1
รวม	46

ผลการวิเคราะห์ตาราง 13 พบว่าแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ด้านเหตุผลส่วนตัว มีผู้ให้ความคิดเห็นรวม 46 คน ข้อที่ได้เสนอแนะเพิ่มเติมมากที่สุดคือ มีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจอย่างแน่นอน และข้อที่ได้เสนอแนะเพิ่มเติมน้อยที่สุด คือ การศึกษาวิชาการทางด้านบริหารธุรกิจทำให้ตื่นตัวอยู่เสมอ

ตาราง 15 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับ
ด้านลักษณะของสถาบัน

แรงจูงใจ	จำนวนความถี่
<u>ด้านลักษณะของสถาบัน</u>	
1. มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม	40
2. เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลที่เปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาคพิเศษ	20
3. ที่ตั้งของมหาวิทยาลัยสะดวกต่อการเดินทาง	18
4. คณาจารย์มีความรู้ความสามารถและมีชื่อเสียงด้านการสอน	17
5. ศรัทธาชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	15
6. ควรเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาคปกติ	13
7. เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลที่เปิดการสอนในภาคพิเศษ	12
8. ควรเปิดเป็นคณะบริหารธุรกิจ	9
9. หลักสูตรในแต่ละสาขาวิชาควรเปิดรายวิชาเพิ่มมากขึ้น	5
10. เปิดสอนหลักสูตรตรงกับความต้องการ	4
11. มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย	4
12. การจัดสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยสวยงาม	3
10. ควรเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) สำหรับผู้ที่จบวุฒิปวช.	2
รวม	162

ผลการวิเคราะห์ตาราง 14 พบว่าแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตด้านลักษณะของสถาบัน มีผู้ให้ความคิดเห็นรวม 162 คน ข้อที่ได้เสนอแนะเพิ่มเติมมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม และข้อที่ได้เสนอแนะเพิ่มเติมน้อยที่สุด คือ ควรเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) สำหรับผู้ที่จบวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ตาราง 16 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับ
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

แรงจูงใจ	จำนวนความถี่
<u>ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง</u>	
1. ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง	13
2. บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้เข้าศึกษา	10
3. รุ่นพี่แนะนำให้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้	4
4. เข้าเรียนตามเพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกัน	2
รวม	29

ผลการวิเคราะห์ตาราง 15 พบว่าแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตทางด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีผู้ให้ความคิดเห็นรวม 29 คน ข้อที่ได้เสนอแนะเพิ่มเติมมากที่สุดคือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเองและข้อที่ได้เสนอแนะเพิ่มเติมน้อยที่สุด เข้าเรียนตามเพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกัน

ตาราง 17 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับ
ด้านปัจจัยทางสังคม

แรงจูงใจ	จำนวนความถี่
<u>ด้านปัจจัยทางสังคม</u>	
1. สังคมให้ความยอมรับผู้สำเร็จการศึกษาทางบริหารธุรกิจ	32
2. สังคมให้ความยอมรับผู้สำเร็จการศึกษาทางบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัยของรัฐบาล	15
3. ถ้าสำเร็จการศึกษาแล้วทำให้ได้เลื่อนสถานภาพทางสังคม	13
4. ได้รับความรู้ตรงกับงานที่กำลังปฏิบัติในสถานประกอบการ	7
5. พัฒนาความสามารถของตนเองด้านวิชาชีพให้สูงขึ้น	2
6. โอกาสประกอบธุรกิจเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง	2
รวม	71

ผลการวิเคราะห์ตาราง 16 พบว่าแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ทางด้านปัจจัยทางสังคม มีผู้ให้ความคิดเห็นรวม 71 คน ข้อที่ได้เสนอแนะเพิ่มเติมคือ ข้อที่ได้เสนอแนะเพิ่มเติมมากที่สุดคือ สังคมให้ความยอมรับผู้สำเร็จการศึกษาทางบริหารธุรกิจและข้อที่ได้เสนอแนะเพิ่มเติมน้อยที่สุด โอกาสประกอบธุรกิจเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านปัจจัยทางสังคม เพื่อผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้มีคุณค่าและประโยชน์สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการศึกษา การแนะแนว และการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในปัจจุบันและสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี(ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 4 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านปัจจัยทางสังคม
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา อาชีพของผู้ปกครองและสถาบันการศึกษาเดิม
3. เพื่อรวบรวมเหตุผลอื่นๆ เพิ่มเติมที่เป็นแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้มีคุณค่าและประโยชน์สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการศึกษา การแนะแนว และการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในปัจจุบันและสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

ประชากรเป้าหมาย

กลุ่มที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 (ประมาณิตร) วิชาเอกการตลาด จำนวน 121 คน และวิชาเอกการบัญชี 120 คน (เพชรบุรี) วิชาเอกการตลาด จำนวน 37 คน และวิชาเอกการบัญชี 45 คน รวมทั้งหมด 323 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนิสิต ซึ่งจำแนกตาม เพศ สาขาวิชา อาชีพของผู้ปกครองและสถาบันการศึกษาเดิม เป็นคำตอบแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 52 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้นิสิตแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากคณบดีคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้

2. ผู้วิจัยขออนุญาตอาจารย์ผู้สอนในระดับชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงให้นิสิตเข้าใจวัตถุประสงค์ของการตอบและอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามให้เข้าใจชัดเจนก่อนเริ่มต้นตอบแบบสอบถาม พร้อมเก็บแบบสอบถามกลับคืนมาด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองพร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ ได้ครบสมบูรณ์ 323 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทุกฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยกระทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC + (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ของระดับแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) ทั้ง 4 ด้าน โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าสถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	แรงจูงใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	แรงจูงใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	แรงจูงใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	แรงจูงใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	แรงจูงใจน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) แยกเป็นรายด้าน และโดยรวม โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ใช้ค่าที (t-test) ในการทดสอบกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม และใช้ค่าเอฟ (F-test) ในการทดสอบกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป

4. รวบรวมข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนิสิตจากแบบสอบถามปลายเปิดโดยนำเสนอในรูปแบบความถี่ประกอบความเรียง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิต โดยคำนวณหาจำนวนร้อยละ 100 สรุปผลดังนี้ นิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เรียนสาขาวิชาการบัญชี อาชีพของผู้ปกครองประกอบธุรกิจส่วนตัว และจบจากสถาบันการศึกษาของรัฐบาล

2. ศึกษาถึงแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) และรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = 4.08$) ด้านลักษณะของสถาบัน ($\bar{X} = 4.15$) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.58$) และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.85$)

2.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว นิสิตมีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ ต้องการมีอนาคตที่ก้าวหน้าในอาชีพทางด้านธุรกิจ รองลงมาคือ สนใจเกี่ยวกับวิชาด้านการบริหารธุรกิจ และต้องการเพิ่มพูนประสบการณ์ทางด้านบริหารธุรกิจ

2.2 ด้านลักษณะของสถาบัน นิสิตมีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม รองลงมาคือ ศรัทธาชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมีมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอนทางด้านบริหารธุรกิจเท่าเทียมกับมหาวิทยาลัยอื่น

2.3 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นิสิตมีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง รองลงมาคือ คณาจารย์ให้ความเป็นกันเองและดูแลและนิสิตได้เป็นอย่างดี และบิดา มารดา หรือผู้ปกครองต้องการให้เข้าศึกษาและคนรู้จักแนะนำให้เข้าศึกษา ทั้งหมดห้าข้อ ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง คือ ครูอาจารย์ที่สอนทางด้านธุรกิจเป็นแรงจูงใจให้เรียน รองลงมาคือ อาจารย์แนะนำของสถาบันการศึกษาเดิมแนะนำ และรุ่นพี่แนะนำให้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้

2.4 ด้านปัจจัยทางสังคม นิสิตมีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ สังคมให้ความสำคัญกับผู้สำเร็จการศึกษาทางบริหารธุรกิจ รองลงมาคือ ขยายโอกาสความก้าวหน้าและความสำเร็จให้แก่ตนเองและพัฒนาความสามารถของตนเองด้านวิชาชีพให้สูงขึ้น

3. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านปัจจัยทางสังคม จำแนกตามเพศสาขาวิชา อาชีพของผู้ปกครองและสถาบันการศึกษาเดิม ปรากฏผลดังนี้

3.1 นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 นิสิตที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 นิสิตที่จบจากสถาบันการศึกษาเดิมต่างกัน มีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน และด้านปัจจัยทางสังคม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านลักษณะของสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ตาราง 12 พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 4.40$) กับอาชีพธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 4.03$) มีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาชีพอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผลการวิเคราะห์ตาราง 13 พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 4.41$) กับอาชีพธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 4.12$) มีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาชีพอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

4. การรวบรวมข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านปัจจัยทางสังคม จากแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ โดยใช้วิธีการนำเสนอในรูปแบบความถี่ ประกอบความเรียงจากข้อคำถามปลายเปิด ตามเหตุผลที่มีความถี่สูงสุดในแต่ละด้าน โดยนิสิตได้เสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

4.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว ข้อที่ได้เสนอแนะเพิ่มเติมมากที่สุด คือ มีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจอย่างแน่น ะรองลงมาคือ เรียนตามความถนัดของตนเอง และต้องการมีอนาคตที่ก้าวหน้าในอาชีพทางด้านธุรกิจ

4.2 ด้านลักษณะของสถาบัน ข้อที่ได้เสนอแนะเพิ่มเติมมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม รองลงมาคือ เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลที่เปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาคพิเศษ และที่ตั้งของมหาวิทยาลัยสะดวกต่อการเดินทาง

4.3 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ข้อที่ได้เสนอแนะเพิ่มเติมมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง รองลงมาคือ บิดา มารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้เข้าศึกษา และ รุ่นพี่แนะนำให้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้

4.4 ด้านปัจจัยทางสังคม ข้อที่ได้เสนอแนะเพิ่มเติมมากที่สุด คือ สังคมให้ความยอมรับผู้สำเร็จการศึกษาทางบริหารธุรกิจ รองลงมาคือ สังคมให้ความยอมรับผู้สำเร็จการศึกษาทางบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัยของรัฐบาลและถ้าสำเร็จการศึกษาแล้วทำให้ได้เลื่อนสถานภาพทางสังคม

การอภิปรายผล

1. ผลที่ได้จากการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก คือ ต้องการมีอนาคตที่ก้าวหน้าในอาชีพทางด้านธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รวิพร นิลदानวงศ์ (2544:54) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า สิ่งจูงใจในการเลือกเรียน คือ ต้องการยกระดับคุณวุฒิให้สูงขึ้นเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ทั้งนี้เพราะสภาพสังคมปัจจุบันเห็นว่า การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ บุคคลทั่วไปจึงให้ความสำคัญแก่การศึกษา ดังที่ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2547 : 44-45 : อ้างอิงมาจาก Roger. 1979. Adult Learning. P. 13-20) กล่าวว่า เหตุผลที่นักศึกษาผู้ใหญ่มาเรียนในแรงจูงใจด้านอาชีพ เพราะต้องการแสวงหาความรู้ โดยการเข้าศึกษาต่ออีกครั้งในกลุ่มผู้ใหญ่วัยต้น ซึ่งเป็นเหตุผลหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมโอกาสก้าวหน้าในอาชีพการงานที่ดำเนินการอยู่แล้ว และดังที่ Hoppock, R. (Hoppock. 1967) กล่าวว่า อาชีพที่บุคคลเลือกจะเป็นตัวกำหนดได้พอสมควรว่าบุคคลจะมีแนวโน้มที่จะตงงานและว่างงาน หรือโอกาสว่างงานน้อย อาชีพบางอาชีพเป็นที่ต้องการ เป็นความจำเป็นในสังคมและชุมชน ผู้ที่ยึดอาชีพเหล่านี้ย่อมมีโอกาสก้าวหน้าอย่างมั่นคงได้มากและมีโอกาว่างงานหรือตงงานได้น้อย ฉะนั้นอาชีพที่บุคคลเลือกจึงมีผลต่อสภาวะการครองชีพ ฐานะและความมั่นคงในชีวิตของบุคคลซึ่งมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา พันธุ์เยี่ยม (2546:อัดสำเนา) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการโรงแรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโกลกัณฑล พบว่า แรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวเป็นแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเข้าเป็นนิสิต นักศึกษาต้องการมีความก้าวหน้าในชีวิต การที่นักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาการโรงแรมเป็นทางด้านสายอาชีพในสาขาหนึ่งและต้องการนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ

1.2 ด้านลักษณะของสถาบัน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม ทั้งนี้เป็นเพราะ

นิสิตอาจมุ่งหวังว่าในการเรียนจบจากสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง จะช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ดังที่ Maslow. (1954:35-46) กล่าวว่า ในการจัดแบ่งความต้องการของมนุษย์ในขั้นที่ 3 คือ ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เมื่อได้รับความต้องการในขั้นที่ 1 และ 2 มาแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการให้เป็นที่รักของผู้อื่น มีความต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องการที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์การต่างๆ และต้องการให้ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย (2544 : 52) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านลักษณะของสถาบัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุด คือ วิทยาเขตเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง

1.3 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง ทั้งนี้จะเป็นเพราะ สภาพสังคมในปัจจุบันแข่งขันทางด้านต่างๆ มากมาย ทำให้บุคคลเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ถ้าที่จะตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น เนื่องจากอาจมีข้อจำกัดทางด้านเวลา และมีความเป็นอิสระในด้านความคิด ดังที่ Maslow. (1954:35-46) กล่าวว่า ในการจัดแบ่งความต้องการของมนุษย์ในขั้นที่ 5 คือ ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองได้เต็มที่ตามศักยภาพของตน เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเอง รู้สภาพที่แท้จริงของตนเอง ถ้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินชีวิตของตนเอง เป็นกระบวนการที่มนุษย์ต้องการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตนเองซึ่งเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พนิดา ไพโรจน์เพชรายุทธ (2545 : 75) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี พบว่านักศึกษได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดา ผู้ปกครองภาคภูมิใจมากที่สุด รองลงมาจากอาจารย์แนะแนวการศึกษา มาสมัครเรียนตามเพื่อน

1.4 ด้านปัจจัยทางสังคม เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ สังคมให้ความยอมรับผู้สำเร็จการศึกษาทางบริหารธุรกิจ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสิ่งเหล่านี้มีผลต่อการทำงาน ซึ่งทำให้ต้องเพิ่มพูนความรู้ ต้องการเพิ่มประสบการณ์ ความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัย ดังที่ วิจิตพาณี วัฒนสินธุ์และคนอื่น. (2519 : 139 ; อ้างอิงมาจาก Plato.1950) กล่าวว่า การเลือกอาชีพของแต่ละบุคคลมีความสำคัญยิ่ง เนื่องจากอาชีพที่มีความหลากหลาย ยุคสมัยที่กำลังเดินหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเตรียมตัวเพื่ออาชีพ ซึ่งมีผลทำให้คนหนุ่มสาวในยุคนี้ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ต้องการเสริมประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ และบุคลิกภาพเพื่อที่จะได้นำสิ่งเหล่านี้ไปใช้ในหน้าที่การงาน

สร้างความมั่นคงและความก้าวหน้าให้กับตนเอง และ Maslow. (1954:35-46) กล่าวว่า ในการจัดแบ่งความต้องการของมนุษย์ในขั้นที่ 4 คือ ความต้องการที่จะมีความมั่นใจในตนเองในด้านความสามารถ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าคนมีความสามารถ มีคุณค่าเป็นที่ยอมรับยกย่องจากผู้อื่น รวมถึงความต้องการมีฐานะเด่นในสังคม เป็นที่สรรเสริญนับหน้าถือตาของบุคคลทั่วไปในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย (2544 :58) ได้ทำการวิจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ พบว่า นักศึกษาต้องการศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้เพราะทำให้รู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคมและอยู่ในสังคมของคนดีไม่มีการทะเลาะวิวาทกัน

นิสิตที่เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ส่วนใหญ่เป็นนิสิตที่ทำงานในช่วงกลางวันและมาเรียนในช่วงเย็น ที่มาศึกษาต่อหลังจากจบวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อต้องการเพิ่มเติมวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น ประกอบกับวิชาทางด้านบริหารธุรกิจสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการดำเนินงานหลากหลายแขนงวิชาชีพ การตัดสินใจที่จะเรียนอาจช่วยพัฒนาความรู้ ความสามารถให้ดีขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านปัจจัยทางสังคม โดยรวมและรายด้าน ปรากฏดังนี้

2.1 นิสิตเพศชายและนิสิตเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเรียนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านปัจจัยทางสังคม มีความเหมาะสมโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนิสิตเพศชายและนิสิตเพศหญิงมีแรงจูงใจในการเรียนรายด้านและรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพสังคมปัจจุบันให้ความสำคัญต่อการศึกษา ความเสมอภาคทางการศึกษาให้เท่าเทียมกันไม่ว่าเพศหญิงหรือเพศชาย ดังที่ ลำอานค์ งามวิชา (2539: 227) กล่าวว่า บุคคลทุกคนมีความต้องการมากมายหลายอย่าง บางอย่างก็เป็นความต้องการทางร่างกาย เช่น อาหาร น้ำ ความเด่น ความต้องการใดที่อยู่ในระดับที่รุนแรงก็จะผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา ซึ่งการศึกษาในยุคสมัยปัจจุบันเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่คนในสังคมยุคปัจจุบันให้ความสำคัญกันมาก ซึ่งบางครั้งถ้าไม่มีการศึกษาติดตัวไว้ก็ไม่สามารถประกอบอาชีพได้เลย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : 54) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษา

หญิง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 นิสิตสาขาวิชาการบัญชีและสาขาวิชาการตลาด มีแรงจูงใจในการเรียนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านปัจจัยทางสังคม มีความเหมาะสมโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนิสิตสาขาวิชาการบัญชีและนิสิตสาขาวิชาการตลาดมีแรงจูงใจในการเรียนรายด้านและรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้จะเป็นเพราะการเรียนการสอนอยู่ในด้านวิชาการบริหารธุรกิจเหมือนกัน แตกต่างกันที่สาขาวิชา ซึ่งด้านหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตรจะต่างกันเพียงในส่วนขอวิชาเอกเท่านั้น ส่วนอื่นๆ นั้นจะเหมือนกัน การวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของรวีพร นิลदानวงศ์ (2544 : 59) ที่ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่เลือกเรียนวิชาเอกต่างกัน คือ วิชาเอกการบัญชีและวิชาเอกการตลาดมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมทุกด้านและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านลักษณะของสถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านปัจจัยทางสังคม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า นิสิตที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีแรงจูงใจในการเรียนด้านลักษณะของสถาบัน มากกว่า นิสิตที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร ธุรกิจส่วนตัว และพนักงานบริษัท/ลูกจ้างบริษัทเอกชน ทั้งนี้จะเป็นเพราะนิสิตที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความมุ่งหวังที่จะให้บุตรหลานเลือกเรียนในสาขาวิชาชีพทางด้านบริหารธุรกิจ และสามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวเองได้ การวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณัฐพร สังขวาลี (2529 : 82) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาสถานภาพของผู้สอบเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ ปีการศึกษา 2529 พบว่า นักเรียนที่สมัครสอบสายวิชาพาณิชยการในสาขาวิชาการบัญชีและสาขาการตลาด ส่วนใหญ่บิดามารดาประกอบอาชีพค้าขาย เกษตรกรรมและรับราชการ อีกทั้งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของพนิดา ไพโรจน์เพชรายุทธ (2545 : 75) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา โรงเรียนพาณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจจังหวัดเพชรบุรี พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการโรงแรม ด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการ/พนักงาน
รัฐวิสาหกิจ กับอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาชีพอื่นๆ นั้นไม่พบความแตกต่าง

2.4 นิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาของรัฐบาลและสถาบันการศึกษา
ของเอกชน มีแรงจูงใจในการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ
สมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้าน
ปัจจัยทางสังคม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะว่า บุคคล
ที่เกี่ยวข้องหรือสภาวะแวดล้อมต่างๆ รอบตัวบุคคล อาจจะก่อให้เกิดการแรงจูงใจได้ ดังที่ สุวัฒน์
วัฒนวงศ์ กล่าวว่า (2547:170; อ้างอิงมาจาก Lovell, 1980 : 109) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้
ว่า หมายถึง กระบวนการที่ชักนำใ้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายาม เพื่อสนองตอบความ
ต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาตรี กลิ่นประทุม (2545 : 49)
ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูงของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ มีแรงจูงใจในการเลือกเรียน
สาขาวิชาการตลาดสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้
อาจเป็นเพราะนิสิตที่มีสถานศึกษาเดิมสังกัดสถาบันการศึกษาของเอกชน มีความกระตือรือร้น ตื่นตัว
อยู่ตลอดเวลา ให้ความสำคัญกับด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง บิดามารดา ผู้ปกครอง ญาติ หรือเพื่อน
มากกว่านิสิตที่มีสถานศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐบาล อีกทั้งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ
ผลการวิจัยของภิราช รัตนันต์ ((2546 : 62-63) ได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากสังกัดกรมอาชีวศึกษาและนิสิตสังกัดสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล มีทัศนคติต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตรนิสิตมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .01 การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษามีความ
แตกต่างกับหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1. จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่าแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ต้องการมีอนาคตที่ก้าวหน้าในอาชีพทางด้านธุรกิจ ควรปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยสอดคล้องกับยุคโลกาภิวัตน์

2. จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่าแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านปัจจัยทางสังคม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สังคมให้ความยอมรับผู้สำเร็จการศึกษาทางบริหารธุรกิจ ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นิสิตได้ร่วมทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดพัฒนาการทางอารมณ์ สังคม และบุคลิกภาพของนิสิตอย่างสมบูรณ์ เช่น การส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิตแสดงผลงาน การประชาสัมพันธ์กิจกรรม กิจกรรมพบปะสังสรรค์ การจัดกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เป็นต้น

3. จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่าแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านลักษณะของสถาบัน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม ควรประชาสัมพันธ์เผยแพร่มหาวิทยาลัยให้มากกว่านี้ ทางด้านสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ หนังสือพิมพ์ หรือ แผ่นป้ายต่างๆ เป็นต้น

4. จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่าแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง ควรเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคล เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเป็นหลัก อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำแนวทางที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการทางความคิดการเรียนรู้และเชื่อมโยงทางความคิด ให้เกิดองค์ความรู้จริงในสิ่งที่ปฏิบัติ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม และข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูอาจารย์ที่สอนทางด้านธุรกิจเป็นแรงจูงใจให้เรียน ควรมีอาจารย์จากภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปให้ความรู้ คำแนะนำ และแนวทางในการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ตรงจากทางมหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการติดตามผลการผลิตบัณฑิตที่จบหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (4 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์. (2528). *จิตวิทยาศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2 : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ :กรุงเทพฯ :ศรีเดชะการพิมพ์.
- กองบริการการศึกษา .(2547).*สถิติจำนวนนิสิตประจำปีการศึกษา 2547*.กรุงเทพฯ.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- กองบริการการศึกษา .(2549).*สถิติจำนวนนิสิตประจำปีการศึกษา 2549*.กรุงเทพฯ.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- กาญจนา พันธุ์เยี่ยม.(2546).*แรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการโรงแรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตไท่ลลั้งวฒ.สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร
- เจื้อจันทร จงสถิตอยู่.(2524,ธันวาคม – 2525,มกราคม) .ความต้องการทางการศึกษา : โอกาสและทางเลือก.*วารสารการศึกษาแห่งชาติ*. หน้า17-23.กรุงเทพฯ : ถ่ายเอกสาร
- ชุตินันท์ แสงหิรัญ .(2539).*หลักการและยุทธศาสตร์การปฏิรูปอุดมศึกษาไทย.การศึกษาขั้นอุดมศึกษา*.หน้า 3 -12 .กรุงเทพฯ : ถ่ายเอกสาร
- ชูศรี วงศ์รัตนะ.(2546).*เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*.พิมพ์ครั้งที่9 .กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิณ. (2520).*จิตวิทยาเบื้องต้น.สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร:กรุงเทพฯ :ถ่ายเอกสาร*
- เต็มศักดิ์ คทวนิช.(2546).*จิตวิทยาทั่วไป.บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด.กรุงเทพฯ.*
- ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา.(2526,ตุลาคม-ธันวาคม) "เรียนเพื่ออะไร,;" *วิทยาคารย. ปีที่ 81 (ฉบับที่ 4) :หน้า 32-35.กรุงเทพฯ : ถ่ายเอกสาร.*
- ทองวรรณ ศิริวรรณ.(2543).*แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).*กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- นันทา ศรีสงทรัพย์.(2545).*แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโทมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- นิตยา ประเสริฐศาสน์.(2546).*แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี.สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์.(2548).วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา .(เอกสารประกอบการเรียน).

กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์.(2549). เอกสารประกอบการเรียนวิชาสัมมนาวิจัยทาง

ธุรกิจศึกษา.กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปฐุม นิคมานนท์.(2528).การศึกษานอกโรงเรียน.กรุงเทพฯ:ทิพย์อักษร.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์.(2546).จิตวิทยาการศึกษา.กรุงเทพฯ:ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

เปรมชัย สโรบล (พันโท).(2542).เหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของ

นักเรียนเตรียมทหาร.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ.อัสลำเนา.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.(2529).เอกสารประกอบการสอนแนะแนว 515 ทฤษฎีการพัฒนา

อาชีพ.กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พจน์ สะเพียรชัย.(2525).การศึกษากับการพัฒนาเยาวชน.(ธันวาคม – มกราคม).วารสารการ

ศึกษาแห่งชาติ.

พนิดา ไพโรจน์เพชรายุทธ.(2545).แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ของนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี.สารนิพนธ์ กศ.ม.

(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.

พาสณา จุลรัตน์.(2548).จิตวิทยาการศึกษา.ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.กรุงเทพฯ : ถ่ายเอกสาร

เพ็ญศรี จินดาศักดิ์.(2535).การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชลบุรี.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร

ภิราช รัตนันต์.(2546).ทักษะที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

(ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

มงคล ค่อยประเสริฐ.(2539).แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปอ).

ในจังหวัดอุทัยธานี.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

- โยธิน ศันสนยุทธ. (2531).จิตวิทยา.โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ.คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ :ม.ป.พ.
- รวีพร นิลदानวงศ์.(2544).สิ่งจูงใจในการเลือกเรียน หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2ปี)
ของนิติศาสตรบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- ราตรี กลิ่นประทุม.(2545).แรงจูงใจในการเลือกเรียน สาขาวิชาการตลาดของนักศึกษาในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง.สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย.(2544).แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ.สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตพาณี วัฒนสินธุ์และคนอื่นๆ.(2519).จิตวิทยาความแตกต่างระหว่างบุคคล.กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์.(2546).การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการนิเทศภายในโรงเรียน
สันติราษฎร์บริหารธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร
- สมชัย เจนจตุรงค์.(2542). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา
ในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร: ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร
- สมพงษ์ เกษมสิน.(2523).หลักการบริหาร.พิมพ์ครั้งที่ 6.กรุงเทพฯ :ไทยวัฒนาพานิช.
- สมพงษ์ จิตจรัสอำพันธ์.(2540).องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายบริหารธุรกิจของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขต
กรุงเทพมหานคร.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- สุพจน์ นฤมล.(2534).ปัจจัยเกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษา
จังหวัดยโสธรกับจังหวัดระยอง.กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
ถ่ายเอกสาร.
- สุพินดา ฤทธิจันทร์.(2547).แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่2

โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชย์การ กรุงเทพมหานคร.สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร

สุนทร โคตรบรรเทา.(2530).การศึกษาผู้ใหญ่ : พื้นฐานการปฏิบัติ.กรุงเทพฯ:กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.

สุวลี จันลิม.(2545).แรงจูงใจในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีกในระบบทวิภาคีของนักเรียน
อาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพาณิชย์การเขตพุน.สารนิพนธ์
กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร

สุวรรณี ยูเมธาวี.(2547).แรงจูงใจในการเลือกเรียน สาขาวิชาการบัญชี หลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพ วิทยาลัยพาณิชย์การบางสะพาน.สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร

สุวิมล ดีลัน.(2521).การศึกษาของค้ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียน
มัธยมตอนปลายสังกัดโรงเรียนรัฐบาล ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี.วิทยานิพนธ์
ศศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.ถ่ายเอกสาร

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์.(2547).จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่.พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ :สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล.(2533).จิตวิทยาการศึกษา.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(2529).แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 6
พ.ศ.2530-2534.กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาสน์การพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.สำนักนายกรัฐมนตรี.(2544).
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ.2545-2549.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์คุรุสภา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.(2541).การปฏิรูปการเรียนรู้ตาม
แนวคิด 5 ทฤษฎี.กรุงเทพฯ:ไอดีเอสแคว์การพิมพ์.

ลำอานค์ งามวิชา.(2543). การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ภาคสมทบ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.กรุงเทพฯ:ถ่ายเอกสาร.

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาดและการบัญชี (หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี หลักสูตร
ปรับปรุง พ.ศ.2545) :ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ.กรุงเทพฯ:ถ่ายเอกสาร.

หลุย จำปาเทศ.(2535).จิตวิทยาการจูงใจ.กรุงเทพฯ: สถาบันการบริหารและจิตวิทยา.

อารี พันธุ์มณี.(2546).จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไยใหม่ เอ็ดดูเคท.

อัญชลี พวงสมบัติ.(2540).การศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
คณะวิชาคหกรรมในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษา
ผู้ใหญ่).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร

อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ.(2539).สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญา
ตรีในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร

Boshier, Roger W. (1971,May). "Motivation Orientations of Adualt Education Participants :
A Factor Analytic Exploration of Houles Typology," *Adult Education*.21 (1) : 72

Crider Andrew B. and others.(1983).*Psychology*.Illinois:Scott,Foresman.

De Cecco,J.P.(1968).*Psychology*.Englewood Cliffs, N.J.:Prentice – Hall Inc.

Good,Carter V. (1973). *Dictionary of education*.New York : McGraw-Hill.

Guiford, John S. And , David E Gray. *Motivation and Modern Management*. London :
Harper & Row Publishers, 1970.

Hilgard.(1962). *Introduction to psychology*. Ernest Ropiequet hilgard. New York : Harcourt,
Brace.

Hoppock, R.(1967).*Occupational Information*.3rded. New York : McGraw – Hill.

Houle, Cyrill O. (1961). *The Inquining Mind*. Madison. Wise : University of Wisconsin Press.

Maslow,Abraham Harold.(1954).*Motivation and personality*.New York : Harper & Row.

Lovell, R. Bernard.(1980).*Adult learning* . London : Croom Helm.

Rogers, Dorothy.(1979).*The adult years : an introduction to aging* : Englewood Cliffs, N. J. :
Prentice-Hall.

Schuler, Randall S. (1998).*Managing human reources* : Cincinnati, Ohio : South- Western
College Pub.

Sherrif, M. (1971). *Social Interaction : Process and Product*. Chicago : AldineAtherton
Publisher,
<http://www.dbaswu.com/index.php>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/4657

วันที่ ๑7 มิถุนายน 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวจันทร์จิรา วงษ์บุญงาม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ญิณโณอนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาการตลาด จำนวน 15 คน และ สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 15 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือน กรกฎาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจันทร์จิรา วงษ์บุญงาม ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/4403

วันที่ ๒๗ มิถุนายน 2549

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการศึกษา

เรียน คณะบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวจันทร์จิรา วงษ์บุญงาม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มศว สาขาวิชาการตลาด จำนวน 120 คน (เพชรบุรี) สาขาวิชาการตลาด จำนวน 40 คน และ สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 50 คน ตอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ
และรายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศร 0519.12/4687

วันที่ ๑๗ มิถุนายน 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวจันทร์จิรา วงษ์บุญงาม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทา สุรักษา และ อาจารย์พาสนา จุฬรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวจันทร์จิรา วงษ์บุญงาม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศร 0519.12/46๔๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๗ มิถุนายน 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ถิมไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจันทร์จิรา วงษ์บุญงาม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวจันทร์จิรา วงษ์บุญงาม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 06-781-8135

ที่ ศธ 0519.12/4666

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๗ มิถุนายน 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์จูงใจ แสงพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจันทร์จิรา วงษ์บุญงาม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวจันทร์จิรา วงษ์บุญงาม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เทวีสิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 06-781-8135

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์	ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย	ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทา ผู้รักษา	ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์จูงใจ แสงพันธ์	ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์พาสณา จุลรัตน์	ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค.

แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี
(ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนิสิต สอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โปรดกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ คำตอบของท่านมีคุณค่าต่องานวิจัยนี้มาก ขอขอบพระคุณ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าคำตอบในแต่ละข้อเพียงคำตอบเดียว

1. เพศ 1.1 ☐ หญิง 1.2 ☐ ชาย
2. สาขาวิชา 2.1 ☐ การบัญชี 2.2 ☐ การตลาด
3. อาชีพของผู้ปกครอง
 - 3.1 ☐ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 3.2 ☐ เกษตรกร
 - 3.3 ☐ ธุรกิจส่วนตัว 3.4 ☐ พนักงานบริษัท/ลูกจ้างบริษัทเอกชน
4. สถาบันการศึกษาเดิม
 - 4.1 ☐ สถาบันการศึกษาของรัฐบาล 4.2 ☐ สถาบันการศึกษาของเอกชน

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย / ทับหมายเลขที่ตรงกับระดับแรงจูงใจของท่านตามความเป็นจริง ดังนี้

5	หมายถึง	แรงจูงใจมากที่สุด
4	หมายถึง	แรงจูงใจมาก
3	หมายถึง	แรงจูงใจปานกลาง
2	หมายถึง	แรงจูงใจน้อย
1	หมายถึง	แรงจูงใจน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว	ระดับแรงจูงใจ				
		5	4	3	2	1
1	สนใจเกี่ยวกับวิชาด้านการบริหารธุรกิจ	5	4	3	2	1
2	มีความรู้ความสามารถทางด้านบริหารธุรกิจเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว	5	4	3	2	1
3	มีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจอย่างแน่วแน่	5	4	3	2	1
4	ต้องการเพิ่มพูนประสบการณ์ทางด้านการบริหารธุรกิจ	5	4	3	2	1
5	ต้องการสอบแข่งขันประเมินความสามารถของตนเอง	5	4	3	2	1
6	ต้องการมีอนาคตที่ก้าวหน้าในอาชีพทางธุรกิจ	5	4	3	2	1
7	ลักษณะนิสัยของตนเองเหมาะกับวิชาชีพทางธุรกิจ	5	4	3	2	1
8	วิชาด้านการบริหารธุรกิจเป็นวิชาชีพที่สามารถพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าได้ตลอดเวลา	5	4	3	2	1
9	สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	5	4	3	2	1
10	เรียนตามความถนัดของตนเอง	5	4	3	2	1
11	เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อระดับที่สูงขึ้น	5	4	3	2	1
12	การศึกษาวិชาการทางด้านบริหารธุรกิจทำให้ตื่นตัวอยู่เสมอ	5	4	3	2	1
13	หลักสูตรที่เรียนฝึกให้คิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาเป็น	5	4	3	2	1
ข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน						
14	มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม	5	4	3	2	1
15	มหาวิทยาลัยมีมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอนทางด้านบริหารธุรกิจเท่าเทียมกับมหาวิทยาลัยอื่น	5	4	3	2	1
16	มหาวิทยาลัยเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ	5	4	3	2	1
17	การสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อไม่ยุ่งยาก	5	4	3	2	1
18	เปิดสอนหลักสูตรตรงกับความต้องการ	5	4	3	2	1
19	คณาจารย์มีความรู้ ความสามารถและมีชื่อเสียงด้านการสอน	5	4	3	2	1
20	หลักสูตรทางบริหารธุรกิจที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน มีหลายสาขาวิชาให้เลือก เช่น สาขาการบัญชีและสาขาวิชาการตลาด	5	4	3	2	1
21	การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับหลักสูตรน่าเชื่อถือ	5	4	3	2	1
22	ครุภัณฑ์ของมหาวิทยาลัย	5	4	3	2	1
23	ที่ตั้งของมหาวิทยาลัยสะดวกต่อการเดินทาง	5	4	3	2	1
24	การจัดสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมสวยงาม	5	4	3	2	1
25	มหาวิทยาลัยมีค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่สูงมาก	5	4	3	2	1

ข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน		ระดับแรงจูงใจ				
26	มหาวิทยาลัยส่งเสริมนิสิตในด้านวิชาการ เช่น การศึกษาดูงานนอกสถานที่ และกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น การมีสโมสรนิสิต	5	4	3	2	1
27	มหาวิทยาลัยมีสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนที่ทันสมัย	5	4	3	2	1
ข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง						
28	บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้เข้าศึกษา	5	4	3	2	1
29	คนรู้จักแนะนำให้เข้าศึกษา	5	4	3	2	1
30	ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เข้าศึกษา	5	4	3	2	1
31	เข้าเรียนตามเพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกัน	5	4	3	2	1
32	อาจารย์แนะแนวของสถาบันการศึกษาเดิมแนะนำ	5	4	3	2	1
33	ครูอาจารย์ที่สอนทางด้านธุรกิจเป็นแรงจูงใจให้เรียน	5	4	3	2	1
34	รุ่นพี่แนะนำให้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้	5	4	3	2	1
35	ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
36	ได้เห็นความสำเร็จจากบุคคลที่ใกล้ชิดที่ประกอบอาชีพทางธุรกิจ ซึ่งสำเร็จ การศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้	5	4	3	2	1
37	สถานประกอบการเป็นผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียน	5	4	3	2	1
38	คณาจารย์ให้ความเป็นกันเองและดูแลนิสิตเป็นอย่างดี	5	4	3	2	1
ข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจด้านปัจจัยทางสังคม						
39	สังคมให้ความยอมรับผู้สำเร็จการศึกษาทางบริหารธุรกิจ	5	4	3	2	1
40	รู้จักเพื่อนต่างวิชาชีพและแลกเปลี่ยนประสบการณ์	5	4	3	2	1
41	ถ้าสำเร็จการศึกษาแล้วทำให้ได้เลื่อนสถานภาพทางสังคม	5	4	3	2	1
42	เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ	5	4	3	2	1
43	ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ของตนเองให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง	5	4	3	2	1
44	บริหารธุรกิจเป็นวิชาที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม	5	4	3	2	1
45	ทำให้มีโอกาสการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ ในสังคมมากขึ้น	5	4	3	2	1
46	โอกาสประกอบธุรกิจเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน	5	4	3	2	1
47	จะได้ใช้ความรู้ ความสามารถทางบริหารธุรกิจในการประกอบอาชีพ	5	4	3	2	1
48	ได้รับความรู้ตรงกับงานที่กำลังปฏิบัติในสถานประกอบการ	5	4	3	2	1
49	เป็นแบบอย่างในการเฝ้าหาความรู้แก่ครอบครัว	5	4	3	2	1
50	ขยายโอกาสความก้าวหน้าและความสำเร็จให้แก่ตนเอง	5	4	3	2	1

	ข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจด้านปัจจัยทางสังคม	ระดับแรงจูงใจ				
51	เพื่อพัฒนาตนเองให้คิดเป็นทำเป็นและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้	5	4	3	2	1
52	พัฒนาความสามารถของตนเองด้านวิชาชีพให้สูงขึ้น	5	4	3	2	1

ตอนที่ 3

แบบสอบถามปลายเปิด

คำชี้แจง

นอกเหนือจากข้อคำถามข้างต้น ได้โปรดกรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมใน 4 ด้านต่อไปนี้

1. ด้านเหตุผลส่วนตัว.....

.....

2. ด้านลักษณะของสถาบัน.....

.....

3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....

.....

4. ด้านปัจจัยทางสังคม.....

.....

ภาคผนวก ง

ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

ลำดับ ร	แรงจูงใจในการเรียน	ค่า IOC
	ด้านเหตุผลส่วนตัว	
1	ต้องการมีความรู้และความสามารถในด้านบริหารธุรกิจเพิ่มขึ้น	0.40
2	สนใจเกี่ยวกับวิชาด้านการบริหารธุรกิจ	1.00
3	มีความรู้ความสามารถทางด้านการบริหารธุรกิจ	0.60
4	มีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจอย่างแน่วแน่	1.00
5	ต้องการเพิ่มพูนความรู้และได้รับประสบการณ์ทางด้านการบริหารธุรกิจ	0.60
6	ต้องการสอบแข่งขันวัดความสามารถของตนเอง	0.80
7	ต้องการมีอนาคตที่ก้าวหน้าในอาชีพทางด้านธุรกิจ	1.00
8	ลักษณะนิสัยของตนเองเหมาะกับวิชาชีพทางธุรกิจ	1.00
9	วิชาด้านการบริหารธุรกิจเป็นวิชาชีพที่สามารถพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้า	1.00
10	สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	0.80
11	เรียนตามความถนัดของตนเอง	0.80
12	เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อระดับที่สูงขึ้น	1.00
13	เป็นวิชาชีพที่สามารถพัฒนาตนเองไปสู่ความก้าวหน้าได้	0.40
14	หลักสูตรที่เรียนฝึกให้คิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาเป็น	1.00
15	สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	0.40
	ด้านลักษณะของสถาบัน	
16	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม	1.00
17	มหาวิทยาลัยมีมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอนเท่าเทียมกับมหาวิทยาลัยอื่น	1.00
18	มหาวิทยาลัยเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ	0.80

ลำดับ ที่	แรงจูงใจในการเรียน	ค่า IOC
19	ขั้นตอนการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อไม่ยุ่งยาก	0.80
20	มหาวิทยาลัยเปิดสอนหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของนิสิต	1.00
21	คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมีความรู้ ความสามารถและมีชื่อเสียง ในด้านการเรียนการสอน	1.00
22	มหาวิทยาลัยผลิตผู้สำเร็จการศึกษาได้เป็นที่ยอมรับในวงการธุรกิจ	0.40
23	มีความศรัทธาในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยแห่งนี้	1.00
24	การศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ทำให้รู้สึกภาคภูมิใจ	0.40
25	ที่ตั้งของมหาวิทยาลัยสะดวกต่อการเดินทาง	1.00
26	มีการจัดสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยที่สวยงาม	1.00
27	มหาวิทยาลัยมีค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่สูงมาก	1.00
28	มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมนิสิตในด้านวิชาการและกิจกรรมส่งเสริม การเรียน	1.00
29	มหาวิทยาลัยมีสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนที่ ทันสมัย	1.00
30	คณาจารย์ให้ความเป็นกันเองและดูแลเอาใจใส่นิสิตเป็นอย่างดี	0.40
	ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	
31	บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้	1.00
32	คนรู้จักแนะนำให้เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้	1.00
33	ญาติพี่น้องสนับสนุนให้ศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้	1.00
34	เพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกันแนะนำให้เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้	1.00
35	อาจารย์แนะแนวของสถาบันการศึกษาเดิมแนะนำให้เข้าศึกษาที่ มหาวิทยาลัยแห่งนี้	1.00
36	ศรัทธาครูอาจารย์ที่สอนทางด้านธุรกิจ จึงเป็นแรงจูงใจให้เรียน	0.80
37	รุ่นพี่แนะนำให้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้	1.00
38	เลือกตามแบบอย่างนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จเป็นที่ยกย่องและ มีชื่อเสียงทางด้านธุรกิจ	0.40
39	เห็นความสำเร็จของผู้ทำงานด้านธุรกิจ	0.40
40	ตัดสินใจเลือกเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ด้วยตนเอง	1.00

ลำดับ ที่	แรงจูงใจในการเรียน	ค่า IOC
41	ผู้ปกครองหรือญาติพี่น้องเคยศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้	0.40
42	ได้เห็นความสำเร็จจากบุคคลที่ใกล้ชิดที่ประกอบอาชีพทางธุรกิจ ซึ่งสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้	1.00
43	อาจารย์ที่ปรึกษาของสถานศึกษาเดิมแนะนำให้เข้าศึกษาที่ มหาวิทยาลัยแห่งนี้	0.40
44	เรียนตามรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จ	0.40
45	สถานประกอบการเป็นผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียน	1.00
	<u>ด้านปัจจัยทางสังคม</u>	
46	สังคมยุคปัจจุบันให้ความสำคัญกับบุคคลที่สำเร็จการศึกษาทาง บริหารธุรกิจ	1.00
47	ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตจาก มหาวิทยาลัยแห่งนี้ เป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ	0.40
48	ต้องการรู้จักเพื่อนต่างวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์	1.00
49	ทำให้ได้เลื่อนสถานภาพทางสังคม	0.80
50	เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ	1.00
51	เป็นการส่งเสริมการพัฒนาความรู้ของตนเองให้สอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว	1.00
52	วิชาด้านการบริหารธุรกิจเป็นวิชาที่บทบาทสำคัญต่อการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม	1.00
53	ทำให้มีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ ในสังคมมากขึ้น	0.80
54	การประกอบธุรกิจเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน	1.00
55	จะได้ใช้ความรู้ ความสามารถทางบริหารธุรกิจในการประกอบธุรกิจ	0.80
56	โอกาสได้รับความรู้ตรงกับงานที่กำลังปฏิบัติในสถานประกอบการ	0.80
57	เป็นแบบอย่างในการเฝ้าหาความรู้แก่ครอบครัวและบุคคลทั่วไป	1.00
58	เพื่อขยายโอกาสความก้าวหน้าและความสำเร็จให้แก่ตนเอง	1.00
59	เพื่อพัฒนาตนเองให้คิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้	1.00
60	ต้องการพัฒนาความสามารถของตนเองด้านวิชาชีพให้สูงขึ้น	1.00

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางสาวจันทร์จิรา วงษ์บุญงาม
วัน เดือน ปีเกิด	11 พฤษภาคม 2522
สถานที่เกิด	อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	128/ 4 หมู่ 2 ซอย 91 ถนนประชาอุทิศ เขต-แขวงทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	เลขานุการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โครงการวิจัยร่วม Auto Inspection Machine, IQC auto inspection machine (VMI) คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และบริษัท NIDEC Cooperation Research NIDEC PRECISION (THAILAND) CO., LTD.
ประวัติการศึกษา	
2538	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดทองธรรม
2540	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (สาขาวิชาการขาย) วิทยาลัยพณิชยการเซตุน
2542	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (สาขาวิชาธุรกิจประกันภัย) วิทยาลัยพณิชยการเซตุน
2544	บธ.บ. ปริญญาตรี (สาขาวิชาการตลาด) มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2549	กศ.ม. ปริญญาโท (วิชาเอกธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ